

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 486 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΝΟΕΜΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΚΑΜΕΡΕΣ ΧΑΦΙΕΔΕΣ

Όταν η Δικαιοσύνη πετάει το φερετζέ της ανεξαρτησίας και λειτουργεί απροκάλυπτα ως διατεταγμένη, καλύπτοντας την παρανομία, τότε ο λαός δικαιούται να αποδώσει μόνος του δικαιοσύνη...

■ Βαρέα και Ανθυγιεινά
Επαγγέλματα

**Η ΓΣΕΕ βάζει
το τυρί, η
κυβέρνηση
τη φάκα**

■ Λαθρομετανάστευση

**Βαρβαρότητα
και υποκρισία**

■ Ρύπανση από την Σ&Β

**Εγκληματίες
και αυθάδεις**

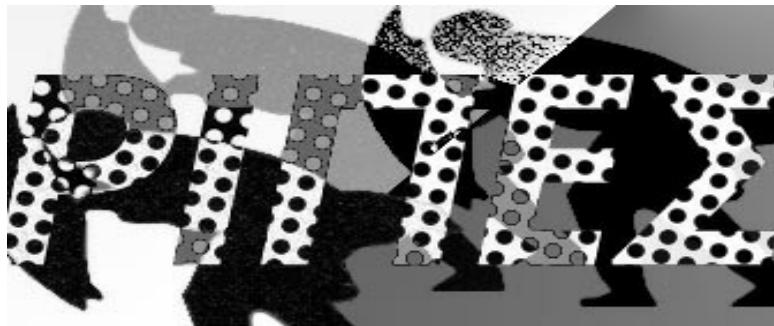

**ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

3/11: Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού - Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903) 3/11/1968: Κρήδεια Γεώργιου Παπανδρέου - διαδήλωση - παραπομπή 41 ατόμων σε στρατοδικείο 3/11/1992: Ο Bill Clinton πρόεδρος ΗΠΑ 4/11: Παναμάς: Ημέρα σπουδαίας 4/11/1866: Η Ιταλία προσαρτά την Βενετία 4/11/1973: Πορεία 5.000 ατόμων μετά το μνημόσυνο του Γεώργιου Παπανδρέου - συγκρούσεις με αστυνομικά πυροβολισμού, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις 4/11/1956: Σοβιετικά τανκς στην Βουδαπέστη 4/11/1995: Δολοφονία πρωθυπουργού Ισραήλ Yitzhak Rabin (73 χρ.) από τον ακροδεξιό Yighal Amir 5/11: Ημέρα Γκέι Φοκς 5/11/1605: Σύλληψη Γκέι Φοκς σε τούνελ κάτω από την Βουλή των Λόρδων, με 36 βαρέλια πυρίτιδα για ανατίναξη κονιοβύλιου 5/11/1789: Συνέλευση των Τάξεων (Γαλλία) 5/11/1821: Ο Μάιτλαντ (άγγλος αρμοστής Ιονίου) εκδιώκει τους έλληνες πρόστρυγες από τα Επτάνησα 5/11/1914: Προσάρτηση Κύπρου στην Αγγλία 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου, εν αγονία του υπουργικού συμβουλίου, ανακοινώνει διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων στις 10/11! 5/11/2006: Το ανώτατο ποινικό δικαστήριο του Ιράκ καταδικάζει σε δί' απαγχονισμού θάνατο τον Σαντάμ Χουσεΐν 5/11/1945: Γέννηση Αλέκας Παπαρήγα 6/11: Παγκόσμια ημέρα για παρεμπόδιση εκμετάλλευσης περιβάλλοντος στον πόλεμο και στις ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1987: Θάνατος Αγιού Στίνα (Σπύρος Πρίφτης - 87 χρ.) 6/11/1967: Σύλληψη 200 Κρητικών - εξάρθρωση ΔΑΚ (Δημοκρατική Αντίσταση Κρήτης) 6/11/1900: Γέννηση Heinrich Himmle 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο Internet 7/11/1307: Ο Γουλιέλμος Τέλλος στοκώνει με το τόξο του το αυτοκρατορικό εκπρόσωπο Χέρμαν Γκέσλερ 7/11/1874: Οι Ρετουμπλικάνοι (ΗΠΑ) επιλέγουν ως σύμβολο ένα καρτούν (ελέφαντα) 7/11/1879: Γέννηση Λέων Τρότσκι 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1992: Θάνατος Αλεξάντερ Ντούμπτσεκ 7/11/1997: Ψηφίζεται από τη βουλή το σχέδιο «Καταδίστριας» για συνένωση δήμων και κοινοτήτων 7/11/1967: Πλανό για τα 50χρονα της οκτωβριανής επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών - 30 συλλήψεις 8/11/1901: Βίαιες συγκρούσεις στην Αθήνα (Ευαγγελικά), 8 νεκροί - 80 τραυματίες 8/11/1912: Γέννηση Στυλιανού Παππάκου 8/11/2001: Εκρηξη οδού Μαυρικίου, τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού - Τυνησία: Ημέρα φεστιβάλ δέντρου 9/11/1799: Ανατροπή διευθυντηρίου - Ο Ναπολέων στην εξουσία 9/11/1953: Ανεξαρτησία Καμπότζης 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 9/11/1990: Γκρέμισμα τείχους Βερολίνου (1989) 9/11/1995: Ο Γιάσερ Αραφάτ πρώτη φορά επίσημα στο Ισραήλ για να συλλυπηθεί την χήρα του Yitzhak Rabin.

● Βρε ουστ, διαδούπα, κωλοφασι-
σταρά ●●● (δεν εννοούμε το Χριστό-
δουλο, ξέρετε ποιον) ●●● Και βέρα στο
δεξι, για να πιάσουμε τους νοικουρά-
ους ●●● Και ροκ εντ ρολ με την κόρη
και παθητικό «μπλουζ» με τη σύζυγο,
πάλι για να πιάσουμε τους νοικουρά-
ους ●●● Ρε, τι κάνει ο άνδρωπος για
να πάρει μια ψήφο ●●● Μέχρι τις 11
Νοέμβρη ενδέχεται να δούμε τον Μπέ-
νι ακόμα και προπόνηση με μπάλα να
κάνει ●●● Εκτός αν δυμηθεί τι είχε πά-
θει ο Καραμανλής παλιότερα ●●● Ενα
τρίμηνο με πατερίτσες έβγαλε ο παιχτά-
ράς ●●● Και βέβαια δικαιούνται και οι
χοντροί να χορεύουν, όμως οι κάμερες
τι δουλειά είχαν στο πάρτι της κόρης;
●●● Ντεμέκ πάρτι, που λένε και τα καρ-
ντάσια στη Θεσσαλονίκη ●●● Καλά
που το δυμηθήκαμε: πότε θα μας πει η
Βασούλα ποιοι πλούτισαν επί των κυ-
βερνήσεων ΠΑΣΟΚ και δε δέλει πια να
τους έχει συντρόφους; ●●● Όλοι στην
παράταξη Μπένι ανήκουν; ●●● Στην

παράταξη Γιωργάκη είναι όλοι φτωχοί
βιοπαλαιστές, αγωνιστές της αριστεράς
και της προσόδου; ●●● Ο Καραμανλής
«πίρε» τον ΟΠΑΠ, διώχνοντας τους αν-
θρώπους του Αλογοσκούφη και βάζο-
ντας επικεφαλής άνδρωπο της αυλής
του Μαξίμου ●●● Σωστή κίνηση, αν
σκεφτούμε τι λεφτά μαζεύει και τι λεφτά
μοιράζει ο ΟΠΑΠ ●●● Δεύτερη τε-
τραετία, οριακή πλειοψηφία, τα γάλα-
τα σφίγγουν, η ροή «δώρων» πρέπει να
ελέγχεται κεντρικά ●●● Δήλωσε ο Ση-
μίτης ότι διαφωνεί με την εκλογή αρχη-
γού με ψηφοφορία απ' όλο το εκλογικό

σώμα ●●● κι αμέσως ανεσύρθησαν οι
δριαμβικές δηλώσεις που έκανε όταν με
τον ίδιο τρόπο εκλεγόταν ο λαβών από
τον ίδιο το δαχτυλίδι Γιωργάκης, το
2004 ●●● Και κακός και απρόσεκτος
ο Κινέζος ●●● Και πάντα αγοραφοβι-
κός (διάλεξε το Λονδίνο για να πει την
παπάρα του) ●●● Ατάκα ακροατή στη
ραδιοφωνική «Ελληνοφρένεια» του ΣΚΑΙ
για τους δυο μονομάχους ●●● «Ο ένας
μου δύμιζε πιτ-μπουλ αφηνιασμένο, ο
άλλος μου δύμιζε κανίς μαλακισμένο»
●●● Οπως προβλέψαμε, άρχισε το βι-
ζαντινό παρασκήνιο με το που πάτησε

◆ Αν η διάταξη για τη μονιμο-
ποίηση των «συμβούλων» του
Μαξίμου δεν ήταν ρουσφετο-
λογική, τότε γιατί την απέσυρε
η κυβέρνηση; Σιγά μην απα-
ντήσει σε τέτοια ερώτηση ο
Ρουσόπουλος. Οσο για τον
Παυλόπουλο, υπομένει στωι-
κά τις επιθέσεις της Ψαρούδα-
Μπενάκη, η οποία χαρακτήρι-
σε «αγράμματους» τον ίδιο και
τον γραμματέα του υπουργι-
κού συμβούλου Αργ. Καρρά
(φωτογραφίζοντάς τους, χω-
ρίς να τους κατονομάζει, βέ-
βαια). Ξέρει πολύ καλά ότι η
πρώην πρόεδρος της Βουλής
έχει κατολάβει πως μάλλον τε-
λειώνει η πολιτική της καριέρα,
ενώ ο ίδιος θεωρεί τον εαυτό^{του} του
εξελίξιμο, χάρη στη στενή
οχέο του με τον Καραμανλή.
◆ «Αλλάζουν οι συσχετισμοί, εί-
μαστε πρώτο κόμμα, μετά από
10 χρόνια είμαστε πρώτο κόμ-
μα», κραυγάζει ο Βενιζέλος σε
στιλ Γκόρτσου. Τι κάνει ο άν-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**
● Ο Κ.Β. 10 ευρώ

θρωπος για να μαζέψει καμιά
ψήφο. Ενα μήνα μετά τις εκλο-
γές, επικαλούμενος κάποιο γκά-
λοπ που τον δέχνει να κερδίζει
τον Καραμανλή, φωνάζει αυτά
που παραθέσαμε στην αρχή,
μπας και συγκινήσει τους Πα-
σόκους, επαναφέροντάς τους
«από το θυμικό στο λογικό»,
όπως ο ίδιος αρέσκεται να λέ-
ει. Μόνο που ο «μέσος Πασό-
κος», σκεφτόμενος με το λογι-
κό, συμπτεραίνει πως δεν έχουμε
εκλογές, για να δώσει αξιο-
ποστία σε τέτοια γκάλοπ.
◆ Οι εκλογές θα γίνουν όποτε
το επιβάλλουν τα πολιτικά
πρόγραμματα και όχι οι διαφω-
νούντες, δήλωσε ο υφυπουργός
Κασσίμης. Δηλαδή, αν απο-
σκιρτήσουν δυο διαφωνούντες

ζουμε φυλακές αντί σχολείων!
Μένει καιρός για συζήτηση περί^{του}
ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις
φυλακές! Σηγά το ζήτημα, για πα-
ραβατικούς... μιλάμε!

Χανιώτικα Νέα

Νόμιμη είναι η χρήση καμερών
από την Ελληνική Αστυνομία για
την καταγραφή εικόνας και ίχου
κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων,
σε περίπτωση τελεσίς ποινικών
αδικημάτων, αναφέρει σε γνω-
μοδότησή του ο εισαγγελέας του
Αρείου Πάγου Γ. Σανδάς. Επίσης,
στην ιδια γνωμοδότηση της φωτιά-

γελέας του Α.Π. σημειώνει πως
η κατάσχεση πηλεοπτικού υλικού
από δημοσιογραφικά συνεργεία
είναι παράνομη, ωστόσο όπως
διευκρίνιζε, κατόπιν σχετικού αι-
τήματος οι δημοσιογράφοι είναι
υποχρεωμένοι να παραδίδουν το
επίμοχο υλικό.

Ναυτεμπορική

Μείωση συντάξεων κυρίων για
τους εργαζόμενους σε ΔΕΚΟ, Δη-
μόσιο, Τράπεζες προβλέπει έκ-
θεση της Alphai Bank για αλλαγές
στο Ασφαλιστικό. Μεταξύ των
κυβερνητικών σχεδίων είναι σύμ-
φωνα με πληροφορίες και η πε-
ριοπτήση 50 επαγγελμάτων από τη

λίστα των βαρέων και ανθυγει-
νών την ώρα που δεκάδες κλά-
δοι εργαζόμενων διεκδικούν να
ενταχθούν σε αυτήν

Νέα

Τελικά, οι καταλήψεις εξελίσ-
σονται σε μείζον πρόβλημα για
την κυβέρνηση που φαίνεται
πλέον να προβληματίζεται από
τα 250 και πλέον σχολεία σε όλη
τη χώρα που παραμένουν κλει-
στά. Οι μαθητές πάντως συμ-
μετέχουν μαζικά στις κινητοποι-
ήσεις, που έχουν μπει ήδη στην
τρίτη εβδομάδα τους. Συλλαλη-
τήρια έχουν προκηρυχθεί στις με-
γαλύτερες πόλεις της χώρας, με

την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ να συμμε-
τέχουν με 3ωρη και 2ωρη στάση
εργασίας αντίστοιχα.

Η πειραιώτικος Αγώνας

Το εξωφρενικό σκηνικό στο
ΠΑΣΟΚ έχει κερδίσει όλα τα φώ-
τα της δημοσιότητας. Είτε σοβα-
ρή κουβέντα θες να κάνεις, είτε
κουτσομπολίο, είτε χαβαλέ και
πλάκα, μπορείς να αντλήσεις
άφθονο υλικό από το «πράσινο»
σόου. Που ξεκίνησε σαν ένα εκλο-
γικό - πολιτικό δράμα και συνεχί-
ζεται ως μαύρη κωμωδία χαρα-
κτήρων, με στοιχεία αστυνομ

■ Μεσογειακοί Αγώνες στη Θεσσαλία

Νέες ευκαιρίες για τα λαμόγια

Οσοι παρακολουθούν τα του επαγγελματικού πρωταθλητισμού γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι Μεσογειακοί Αγώνες είναι μια εντελώς υποβαθμισμένη αθλητική διοργάνωση. Δε συγκρίνονται ούτε με τα μίτνικ του λεγόμενου Golden league της IAAF, που επειδή μοιράζουν χρήμα συγκεντρώνουν την αφρόκρεμα των αθλητών. Οι φίρμες αποφεύγουν να συμμετάσχουν στους Μεσογειακούς Αγώνες κι αν συμμετάσχουν τους χρηματοποιούνταν απλώς σαν αγώνες προετοιμασίας.

Παρά ταύτα, στην Ελλάδα η διεκδίκηση των Μεσογειακών Αγώνων (με τόπο διεξαγωγής το Βόλο και τη Λάρισα) παρουσιάστηκε σαν εθνική υπόθεση, σχεδόν εφάμιλλη με την παλαιότερη διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων. Ήταν η μόνη χώρα που αντιπροσωπεύτηκε στη διαδικασία της διεκδίκησης από κυβερνητική αντιπροσωπεία, επικεφαλής της οποίας ήταν η υπουργός Εξωτερικών. Εξήγηση, βέβαια, υπάρχει. Επιφολής της επιτροπής διεκδίκησης ήταν ο υπουργικός σύζυγος Ισ. Κούβελος, που με τα χιλιαρά και μέσα από σκληρές αντιπαροθέσεις έχει αναδειχτεί σε επικεφαλής της ελληνικής Ιππασίας, η οποία συγκεντρώνει το ενδιαφέρον του εγχώριου «τζετ σετ». Επρεπε, λοιπόν, να εξασφαλιστεί μια διοργάνωση, έστω και τριτοκλασάτη, προκειμένου ο υπουργικός σύζυγος (επιχειρηματίας, άσχετος έως τώρα με την πολιτική) να αποκτήσει ένα ευρύτερο «πρεστίζ». Γ' αυτό, άλλωστε, τα κρατικά ΜΜΕ διατάχθηκαν να προβάλλουν δεόντως τη διαδικασία, ενώ τα ιδιωτικά την κατέταξαν εκεί που ανήκει. Γ' αυτό ο τηλεθεοτές της Αθλητικής Κυριακής, που κάθησαν μπροστά στις οθόνες περιμένοντας να δουν τα ποδοσφαιρικά γεγονότα της ημέρας, αναγκάστηκαν να υπομείνουν βλαστημάντος τη «μόστρα» του κ. Κούβελου, τον οποίο έγλειφαν δεόντως οι κρατικοί δημοσιογράφοι.

Πόσο θα είναι το κόστος αυτής της διοργάνωσης; Προς το παρόν είναι ανυπόλογιστο. Θυμηθείτε μόνο με τι προϋπολογισμό ξεκίνησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και που έφτασαν τελικά. Σε μια περίοδο σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας, σε μια περίοδο που «σφραγίζονται» στοιχειώδεις κοινωνικές δαπάνες, σε μια περίοδο που το κράτος αρνείται να χορηγήσει στο ΙΚΑ τους θεσμοθετημένους πόρους και που άνθρωποι πεθαίνουν επειδή δεν προσλαμβάνεται προσωπικό για να λειτουργήσει τις εξουπλισμένες Μονάδες Εντατικής Θεραπείας των κρατικών νοσοκομείων, εξασφαλίζονται εύκολα «τσουβάλια με ευρώ», προκειμένου να χρηματοδοτηθεί μια τριτοκλασάτη αθλητική διοργάνωση και να εισπράξει δημοσιότητα ο σύζυγος της δεύτερης τη τάξει πολιτικού του κυβερνώντος κόμματος.

Ομως δεν είναι μόνο η αγορά φήμης για τον υπουργικό σύζυγο. Στον καπιταλισμό η φήμη πάει μαζί με το χρήμα. Από τη μια τα λαμόγια, από την άλλη οι «εθνικοί εργολάβοι» τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση, γιατί ανοίγουν δουλειές. Κοινωνικά όχρηστες στο μεγαλύτερο μέρος τους, μεν, όμως χρηματοτάτες για τρελές κονόμες. Λαμόγια και εργολάβοι «τρελαίνονται» όταν ακούν για έργα που έχουν «dead line», δηλαδή ανελαστικές ημερομηνίες παράδοσης. Το έργο το ξέρουν πολύ καλά: καθυστέρηση στην καθυστέρηση και στο τέλος «γιουρούσια», τα οποία βέβαια πληρώνονται «έξτρα». Χρόνια τώρα έχουν το κρον how σ' αυτές τις κομπίνες, το τελειοποίησαν όμως την περίοδο της προετοιμασίας για τους Αγώνες του 2004.

Ο κ. Κούβελος βγήκε με θράσος στην κρατική τηλεόραση για να μας πει πώς είναι η τελευταία ευκαιρία της Θεσσαλίας να αποκτήσει μερικά έργα, τα οποία αλλιώς θα γίνονταν σε 30 χρόνια! Η απλή λογική, βέβαια, κάνει σκόνη τέτοια φτηνιάρικα επιχειρήματα. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος πως αν ο Βόλος ή η Λάρισα χρειάζονται π.χ. κάποιες βελτιώσεις στην οδική υποδομή, θα μπορούσαν αυτές να γίνουν χωρίς το νταβατζίλικι των Μεσογειακών Αγώνων. Ομως, πέρα από την απλή λογική, υπάρχει και το παράδειγμα της Αθήνας, με τις χρυσοπληρωμένες μπετονέινες αθλητικές εγκαταστάσεις που εγκαταλήφθηκαν στην τύχη τους (βλέπε π.χ. εγκαταστάσεις Σχοινιά), ενώ τα «φιλέτα» δίνονται σε επιχειρηματίες για να τις κάνουν σάλες εκδηλώσεων με πτωνάκριβο εισιτήριο ή εμπορικά κέντρα (π.χ. Γαλάτσι). Ο ελληνικός λαός χρυσοπλήρωσε αυτά τα έργα, για να κονομάνε τώρα κάποιοι καπιταλιστές. Θυμηθείτε τη συζήτηση που γινόταν την περίοδο της προετοιμασίας του 2004. Διάφορες εγκαταστάσεις θα μπορούσαν να γίνουν με το μισό κόστος, με λιγότερες κατασκευές. Τις έκαναν μόνιμες με το πρόσχημα ότι θα τις παραδώσουν μετά για χρήση στο λαό του λεκανοπέδιου. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Θησαύρισαν τότε οι εργολάβοι και θησαυρίζουν σήμερα κάποιοι άλλοι καπιταλιστές. Ο λαός και τότε και σήμερα μόνο πληρώνει.

Οποιος νομίζει ότι τα 'χει δει όλα απλούστατα κάνει λάθος. Τα τερτίπια της αιστικής πολιτικής δεν έχουν τέλος. Ετοι, βλέπουμε το πρωτοφανές φαινόμενο, μια κυβέρνηση να ανάβει εκλογολογικά σενάρια, ενα μόλις μήνα μετά την πανηγυρική επανεκλογή της (η οριακή πλειοψηφία δεν αναφέρει το πανηγυρικό της νίκης της ΝΔ επί του ΠΑΣΟΚ). Οι γράφεται τις τελευταίες μέρες, όσα σενάρια βλέπουν το φως της δημοσιότητας, προέρχονται από τον Ρουσόπουλο και τους ανθρώπους του. Γ' αυτό, άλλωστε, δεν υπάρχει καμιά κατηγορηματική διάψευση ούτε από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ούτε από υπουργούς που συνομιλούν με τον Καραμανλή. Χαρακτηριστικότατη η στάση του Παύλοπουλου, που ρωτήθηκε αν η πραγματοποίηση εκλογών σύντομα συνάδει με το Σύνταγμα και απάντησε ότι «δεν σχολίαζε σενάριο», αφήνοντας έτσι ορθάνοιχτο το παράθυρο στην εκλογολογία.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η εκλογολογία, που δίνει πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες και πρώτα θέματα στα δελτία ειδήσεων, λειτουργεί σαν ένα καλό εργαλείο αποπροσαντολισμού. Αυτή η παρατήρηση είναι σωστή, όμως, έτσι λειτουργεί ολόκληρη η αιστική παραπολιτική, που συνήθως βαρφίζεται πολιτική. Μια κουβέντα του Πολύδωρου γίνεται μεγάλυτερο θέμα από την επόμενη προσέγγιση της δημοναδικής γήπεδο στο οποίο θα κρίνονται οι αναμετρήσεις του μελλοντούς» και αυτό «θα αναγκάσει την κυβερνηση να ελέγ-

Δε νομίζουμε, όμως, ότι η πρώτη σκέψη του Καραμανλή και των επιπλέοντων του ήταν αυτή, όταν άρχισαν να τροφοδοτούν τα σχετικά σενάρια. Δεν νομίζουμε, επίσης, ότι στόχος της εκλογολογίας είναι μόνο ο ελεγχος των δυσαρεστημένων βουλευτών της ΝΔ, που είδαν φως και βγήκαν (όποιος πει δυο παπάρες που μπορούν να ερμηνευτούν ως αντικυβερνητικές αιχμές έχει εξασφαλισμένη τη δημοσιότητα για καναδικό μέρες). Το θέμα είναι αρκετά πιο σύνθετο και έχει να κάνει με την απειλή που αισθάνεται αυτή η κυβέρνηση. Απειλή να υποστεί στις επόμενες εκλογές πανωλεθρία ανάλογη μ' αυτή που υπέστη ο Μητσοτάκης το 1993. Τρία μόλις χρόνια μετά την εκλογή του μ' ένα ποσοστό που προσέγγιζε το 47%, έπεισε στο 39,3%.

Και βέβαια, πέρα από τη δική της πολιτική φθορά, η κυβέρνηση απάντησε σε θέματα που προσέρχονται το παράθυρο στην εκλογολογία.

■ Τις εκλογές φοβάται

«Δεν θα τη ρίξω (σ.την κυβέρνηση) αυτή την περίοδο, γιατί δεν πρέπει», δήλωσε σε ραδιοιστήματος ο Καρατζαφέρης και εξασφάλισε μιας ημέρας δημοσιότητα. Εξήγησε ότι τη Ντόρα και τον Παπανδρέου «τους έχει αικρώσει μέσα του», ο Βενιζέλος «του φαίνεται αδιστακτος», ενώ τον Καραμανλή τον θεωρεί «το μη χείρον βέλτιστο». Σε άλλη συνέντευξη δηλώσεις δεν πρόκειται να πάρει στο ΛΑΟΣ αποσκοτίστηκες από τη ΝΔ, παρά μόνο απαραιτηθούν από βουλευτές.

Γιατί να παραξενεύμαστε, όμως, μ' αυτές τις δηλώσεις; Το φόρο του μπροστά σε εκλογές σε συνθήκες «αποστασίας» φοβάται ο νεόκοπος «πολιτικός αρχηγός». Σε μια τέτοια περίπτωση, ο Καραμανλής θα πετύχει τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση της δεξιάς και το ΛΑΟΣ θα κινδυνεύει να βρεθεί εκτός Βουλής, οπότε θα βαρέσει διάλυση πρώσωρα (όπως συνέβη παλιότερα με τη ΔΗΑΝΑ του Στεφανόπουλου και την ΠΟΛΑ του Σαμαρά), προσπαθεί, λοιπόν, να καθησυχάσει το Μαζίμου, προσφέροντας ψήφο εμπιστοσύνης σε περίπτωση αποσκίτησης βουλευτών. Λέει στον Καραμανλή ότι μπορεί να κάνει και καμιά διαγραφή, αν παραχωρέψουν οι διαφωνούντες ποντάροντας σε στήριξη του ΛΑΟΣ. Ομως, ο Καραμανλής δεν είναι βλάκας για να μετατραπεί σε όμηρο του Καρατζαφέρη. Αν παρατραβήσουν το σκοινί οι δυσαρεστημένοι, θα προτιμήσει να πάρει σε εκλογές, για να ξεκαθαρίσει το τοπίο.

Εθνικιστικά αδιέξοδα

Από προχθές άρχισε στη Νέα Υόρκη ένας

χεται μια σύνθετη ονομασία (που να περιλαμβάνει τη λέξη Μακεδονία). Και γιατί να δεχτούν τα Σκόπια σύνθετη ονομασία; Επειδή η Αθήνα απειλεί με βέτο στην ένταξη της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ. Εχει, όμως, τα κότσια να βάλει βέτο; Μάλλον όχι. Γ' αυτό και η λέξη βέτο υπονοείται, αλλά ποτέ δεν έχει επιτωθεί επισήμως. Παίζει απλά στο εσωτερικό πολιτικό παιχνιδιού. Η άσκηση βέτο προϋποθέτει την καταγγελία της λεγόμενης ενδιάμεσης συμ

■ Ντουμπάι

Κραυγή απόγνωσης των μεταναστών οικοδόμων

Χιλιάδες νοτιοασιάτες μετανάστες οικοδόμοι, αψηφώντας τις απειλές απελασης, κατέβηκαν σε απέργια το περασμένο Σαββατοκύριακο, 27 και 28 Οκτωβρίου, στο Ντουμπάι, διεκδικώντας αύξηση στα μεροκάματα, βελτίωση των συνθηκών εργασίας, των χώρων διαμονής και των μέσων μεταφοράς στα εργοτάξια, αφού οι εργολάβοι είχαν επιπονειλημένα απορρίψει τα αιτήματά τους.

Η απεργία έκεινης της Σαββατοκύριακης σε δύο εργοτάξια και επεκτάθηκε την Κυριακή σε τρία ακόμη. Οι απεργοί κατέλαβαν έναν κτίριο υπό κατασκευή και απάντησαν με πέτρες στην αστυνομία, προκαλώντας ζημιές σε αστυνομικά αυτοκίνητα.

Στην πραγματικότητα η απεργία αυτή ήταν μια κραυγή απόγνωσης των μεταναστών οικοδόμων, που έφερε στο φως της δημοσιότητας τα προβλήματά τους, με προδιαγραφμένη έκβαση, αφού ο συνδικαλισμός και οι απεργίες απαγορεύονται στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η καταστολή της απεργίας ήταν άμεση και βάρβαρη. Περισσότεροι

από 4.000 απεργούς συνελήφθηκαν και αφέθηκαν ελεύθεροι στις 31 Οκτωβρίου, εκτός από 160 που παραμένουν υπό κράτηση, κατηγορούμενοι για πράξεις βίας. Άλλα και δύο αφέθηκαν ελεύθεροι είναι πολύ πιθανόν να απελαθούν. Εκτός κι αν η κυβέρνηση υποκύψει στις πιέσεις των εργολάβων, οι οποίοι αντιμε-

τωπίζουν σοβαρό πρόβλημα έλλειψης εργατικών χεριών, μετά την απόφαση της κυβέρνησης των Εμιράτων να δώσει αριθμοτιά στους παράνομους μετανάστες και δωρεάν εισιτήρια επιστροφής στην πατρίδα τους, με αποτέλεσμα να υποβληθούν σε ελάχιστο χρόνο 280.000 αιτήσεις εξόδου από τη χώρα.

Οι υπερσύγχρονοι ουρανοξύστες και τα υπερπολυτελή ξονδοχεία, το οικοδομικό θαύμα που συντελείται στο Ντουμπάι, χτίζονται με τον ιδρώτα και το αίμα ενός τεράστιου στρατού μεταναστών εργατών, στη συντριπτική πλειοψηφία από την Ινδία, το Πακιστάν, το Νεπάλ, το Μπαγκλαντές και τη Σρί Λάνκα. Υπολογίζεται ότι στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα δουλεύουν 700.000 Ασιάτες εργάτες και συνολικά στις χώρες του Κόλπου 10 εκατομμύρια περίπου.

Σύμφωνα με μια έρευνα του Al-Taziria τον περασμένο Αύγουστο, οι άνθρωποι αυτοί παραδίδουν τα διαβατήριά τους στον εργοδότη μόλις φτάσουν στη χώρα προορισμού τους. Δουλεύουν πολλές ώρες, χωρίς ρεπό, σε θερμοκρασίες που φτάνουν και τους 50 βαθμούς, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο τραυματισμών και θανάτων. Τα μεροκάματα κυμαίνονται από 5 μέχρι 7 δολάρια και από τα χρήματα αυτά πρέπει να στελούν στην οικογένειά τους και να ξεπληρώσουν τα χρέη τους. Γιατί, εκτός από τα μεσιτικά, επιβαρύνονται με το κόστος

των εισιτηρίων και της βίζας και για να τα καλύψουν χρεώνονται συνήθως στον πράκτορα που τους κλείνει τη δουλειά.

Εκτός από τα εξευτελιστικά μεροκάματα, απάνθρωπες είναι και οι συνθήκες διαμονής τους. Υστερά από απέλειωτες ώρες εξοντωτικής δουλειάς, επιστρέφουν σε συνωστισμένους, ασφυκτικούς και ανθυγιεινούς χώρους διαμονής, σε τεράστια στροτόπεδα, συνήθως στα περίχωρα των πόλεων. Οι απάνθρωπες συνθήκες δουλειάς και διαμονής, η θηλειά των χρεών και η πλήρης διάψευση των προσδοκιών που τους έφεραν από τις μακρινές πατρίδες τους τους φέρνουν σε απόγνωση. Επίσημα στοιχεία για τον αριθμό των αυτοκτονών δεν υπάρχουν, ωστόσο η ινδική πρεσβεία στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα κατέγραψε 109 βεβαιωμένες αυτοκτονίες Ινδών εργατών μόνο μέσα στο 2006. Δεν υπάρχουν επίσης επίσημα στοιχεία για τα εργατικά αυτοχήματα στους χώρους εργασίας. Οι άνθρωποι αυτοί είναι οι σύγχρονοι σκλάβοι και η ζωή τους δεν έχει καμιά αξία.

■ Αφγανιστάν

Οι Ταλιμπάν κατέλαβαν στρατηγική περιοχή

Εκατοντάδες μαχητές Ταλιμπάν έχουν μετακινηθεί στη στρατηγική περιοχή Arghandab ακριβώς βόρεια της πόλης Κανταχάρ, της μεγαλύτερης πόλης του νότιου Αφγανιστάν, σύμφωνα με τον ανταποκριτή των «New York Times» (30/10/07). Από την πλευρά των Ταλιμπάν, ο εκπρόσωπος τύπου ανακοίνωσε ότι έχουν θέσει υπό τον έλεγχό τους τα τρία τέταρτα της περιοχής, ότι έχουν καταλάβει 7 σημεία ελέγχου στην περιφέρειά της και ότι βρίσκεται σε εξέλιξη σφρόδρη μάχη με τα αμερικανικά στρατεύματα για να τους απωθήσουν.

Είναι η πρώτη φορά από το 2001 που οι Ταλιμπάν κατάφεραν να μπουν στην περιοχή αυτή, που βρίσκεται σε απόσταση βολής από την Κανταχάρ, στην οποία σταθμεύει μεγάλη δύναμη αμερικανικών στρατευμάτων. Αυτό σημαίνει ότι αν καταφέρουν οι Ταλιμπάν να κρατήσουν υπό τον έλεγχό τους την περιοχή αυτή, η Κανταχάρ θα βρίσκεται συνεχώς στο στόχαστρό τους.

Μια Αμερικανιδική δημοσιογράφος και μέλος ανθρωπιστικής οργάνωσης, η Sarah Chayes, που ζει στην Κανταχάρ από το 2001, είπε στους «New York Times» ότι ένας ισχυρός φιλοκυβερνητικός πολέμαρχος, ο Mullah Naqibullah, που τα τελευταία χρόνια είχε επιβιώσει από πολλές απόπειρες δολοφονίας του από τους Ταλιμπάν και πέθανε από καρδιακή προσβολή πριν από δύο βδομάδες, ήταν ο «πτρομοχώνας», που εμπόδιζε την είσοδο των Ταλιμπάν από το βορρά στην Κανταχάρ. Μετά το θάνατό του, μέσα σε δύο βδομάδες, οι Ταλιμπάν έθεσαν υπό τον έλεγχό τους το χωριό του στην περιοχή Arghandab. «Το γεγονός ότι μετά από δύο βδομάδες χόρευαν χαρούμενοι μέσα στο σπίτι του και στις στέγες των σπιτιών του χωριού είναι καταστροφικό ψυχολογικό. Είναι σαν μια ψυχολογική επιχείρηση από τους Ταλιμπάν και νομίζω – είπε – ότι είναι πολύ αποτελεσμα-

■ Πακιστάν

Κλιμακώνεται η Βία στο στόχαστρο ο στρατός

Το μέτωπο στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» που έχει ανοίξει στο Πακιστάν η κυβέρνηση του στρατηγού Mousafrā, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου, εξελίσσεται σε μπούμεραγκ για τους εμπνευστές του. Η ανάπτυξη τεράστιου αριθμού στρατιωτικών δυνάμεων, πάνω από 100.000, στις παραμεθόριες φυλετικές ημιαυτόνομες περιοχές, οι βομβαρδισμοί και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει μέχρι στιγμής να περιορίσουν τις επιθέσεις των Ισλαμιστών μαχητών, αλλά αντίθετα οι τελευταίοι κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους και τις επεκτείνουν στην υπόλοιπη χώρα, κυρίως με την μορφή των επιθέσεων αυτοκτονίας.

Μεχρι στιγμής αυτή τη χρονιά, το Πακιστάν κατέχει τη δεύτερη θέση, μετά το Ιράκ, στις επιθέσεις αυτοκτονίας, με τουλάχιστον 40 επιθέσεις. Κύριος στόχος των αυξανόμενων επιθέσεων αυτοκτονίας είναι ο στρατός, γεγονός που ανάγκασε την κυβέρνηση να δώσει εντολή στους αξιωματικούς να αποφύγουν να κυκλοφορούν με στρατιωτική στολή και να αντικαταστήσουν τις στρατιωτικές πινακίδες των αυτοκινήτων τους με πολιτικές.

Ενδεικτικές, τόσο για την οργάνωση όσο και για την επιλογή των στόχων, είναι οι δύο πιο

πρόσφατες επιθέσεις αυτοκτονίας. Η πρώτη, στην πόλη Rawalpindi, στις 30 Οκτωβρίου, σε στρατιωτικό φυλάκιο, σε απόσταση μερικών εκατοντάδων μέτρων από το αρχηγείο του στρατηγού Mousafrā, που εκείνη την ώρα συνεδρίαζε με το επιτελείο του, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 7 στρατιώτες. Η δεύτερη έγινε, την 1η Νοεμβρίου, από έναν άντρα που έριξε το μοτοποδήλατό του, φορτωμένο με εκρηκτικά, σε ένα λεωφορείο που μετέφερε αξιωματικούς της Αεροπορίας, κοντά στην πόλη Sargodha, όπου βρίσκεται η μεγάλη επιρροή στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές, έχει κηρυχθεί ειροπόλεμο κατά του στρατηγού Mousafrā μετά την επίθεση του στρατού στο Κόκκινο Τέμενος στην Ισλαμαμπάν και τη σφράγη εκατοντάδων στοπουδαστών τον περασμένο Ιούλιο.

Ο τελευταίος γύρος των συγκρούσεων ανάμεσα στους μαχητές του και τον πακιστανικό στρατό ξεκίνησε από τις 26 Οκτωβρίου που βρέθηκαν αποκεφαλισμένα τα πτώματα 7 στρατιωτών και 6 πληροφοριοδοτών του στρατού. Υστερά από 4 μέρες σφραγών συγκρούσεων, έγινε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, η οποία κατέρρευσε μετά από δύο μέρες και οι επιθέσεις συνεχίζονται.

Οι εξελίξεις αυτές βαθαίνουν την πολιτική κρίση, αποσταθεροποιούν το πολιτικό σύστημα και αποτελούν κακό οιωνό για το αμερικανικό σχέδιο «εκδημοκρατισμού» του καθεστώτος με το μοίρασμα της εξουσίας ανάμεσα στο στρατηγό Mousafrā, ως πρόεδρο, και τη Μπεναζίρ Μπούτο, ως πρωθυπουργό.

Πολιτική α' λα αμερικανικά

Παρακολουθείτε καθόλου το πράγμα για την ανακάρυξη των υποψηφίων που θα διεκδικήσουν την προεδρία των ΗΠΑ. Αυτή την περίοδο βρισκόμαστε στη φάση των χορευτικών επιδόσεων. Ο Μπάρακ Ομπάμα, αν και έχχρωμος, αν και νέος, κουνιώτων σαν νευρόσπαστο σε μια εκπομπή, μολονότι η σεξι παρουσιάστρια του έκανε σκεπτο

■ Τουρκία - Βόρειο Ιράκ - ΗΠΑ

Το αδιέξοδο συνεχίζεται

Ηπιο εύστοχη παρατήρηση για τη σύγκρουση που μαίνεται αυτό τον καιρό μεταξύ της Τουρκίας και του PKK έγινε από έναν ανώνυμο κούρδο πολίτη που ζει στην πρωτεύουσα του ιρακινού Κουρδιστάν: «Οι ΗΠΑ είναι σαν έναν άντρα με δύο γυναίκες. Αυτές τσακώνονται, αλλά αυτός δεν θέλει να χάσει καμία από τις δύο». Το ζήτημα είναι ότι ο «τσακωμός» χοντράνει ολοένα και περισσότερο, με αποτέλεσμα οι Αμερικανοί να έχουν οδηγηθεί σε πλήρες αδιέξοδο. Είναι αμφίβολο αν θα υπάρξει υπέρβαση του αδιέξοδου στη συνάντηση Μπους - Ερντογάν, που θα γίνει στην Ουάσιγκτον τη Δευτέρα.

Δεν είναι μόνο η Τουρκία, που τρίζει τα δόντια της συνεχίζοντας και κλιμακώνοντας τις επιχειρήσεις ενάντια στους κούρδους αντάρτες. Είναι και ο πρόεδρος της κουρδικής κυβέρνησης του ιρακινού Κουρδιστάν, Μασούντ Μπαρζανί, που απειλήσεις διενεχόμενη εισβολή της Τουρκίας σημαίνει πόλεμο, ενώ υποστήριξε ότι είναι πεπεισμένος ότι η τούρκικη επιθετικότητα κατά του PKK είναι μόνο μία πρό-

φαση με στόχο ολόκληρη την επικράτεια του ιρακινού Κουρδιστάν, που από το 2003 βρίσκεται κοντά στην ανεξαρτησία του. Ενας άλλος κούρδος αξιωματούχος, ο Μάλα Μπακτιάρ, από την Πατριωτική Ενώση του Κουρδιστάν που κυβερνά σήμερα το ιρακινό Κουρδιστάν, δήλωσε ότι δεν έχει ξεκάθαρες οδηγίες από τη Βαγδάτη για το πώς να ελεγχθεί η δράση του PKK, ενώ αντιμετώπισε με χλευασμό τις δηλώσεις του ιρακινού πρωθυπουργού, Νούρι Αλ Μαλίκι, ότι θα πρέπει να κλείσουν τα γραφεία του PKK, λέγοντας

ότι αυτά είναι κλειστά εδώ και καιρό.

Οι τούρκικοι λεονταρισμοί - που εν πολλοίς γίνονται για εσωτερική κατανάλωση - για επικείμενη μαζική εισβολή στο Βόρειο Ιράκ δεν είναι εύκολο να γίνουν πράξη. Τα βουνά του ιρακινού Κουρδιστάν είναι δύσβατα και οι απόκρημνες πλαγιές με την πυκνή βλάστηση και τις σπηλιές, που καλύπτονται από τη βλάστηση, έχουν μετατρέψει την περιοχή σε «παράδεισο των ανταρτών», όπως δήλωσαν δημοσιογράφοι του BBC που επισκέφτηκαν την περιοχή.

Το αδιέξοδο φαίνεται ότι θα συνεχιστεί για αρκετό καιρό ακόμη, χωρίς να φαίνεται φως στο βάθος του τούνελ.

■ Παλαιστίνη

Εν μέσω συγκρούσεων και συλλογικής τιμωρίας

Ο σο πλησιάζει ο καιρός για την προγραμματοποίηση της «διεθνούς συνάδου» για το Παλαιστινιακό τόσο χειρότερα γίνονται τα πράγματα για τους εμπνευστές της. Η «Παλαιστινιακή Αρχή» του Μαχμούντ Αμπάς ακόμα δεν τα έχει βρει με τους Σιωνιστές στο Ζήτημα του χρονοδιαγράμματος για την επίτευξη συμφωνίας, όπως ζητά η πλευρά του Αμπάς (συμφωνία με δηλώσεις του πρώην πρωθυπουργού και νυν διαπραγματευτή, Αχμέντ Κορέι). Οι Σιωνιστές προτείνουν ανοιχτές συνομιλίες, χωρίς οριζόντα λήξης, πράγμα που πιθανώς να τινάξει στον αέρα τη σύνοδο που τόσο περιμένουν οι Αμερικανοί.

Από την άλλη, τέσσερις παλαιστινιακές οργανώσεις (η Χαμάς, η Τζιχάντ, το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και το Λαϊκό Μέτωπο - Γενική Διοίκηση) δηλώνουν αντίθετες στη σύνοδο και σχεδιάζουν να πραγματοποιήσουν «αντισύνοδο» στη Δαμασκό, ενώ η Χαμάς οργάνωσε με επιτυχία μεγάλη διαδήλωση στη Τζαμπαλήγια.

Την ίδια στιγμή οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιθέσεις στη Γάζα. Τέσσερις αστυνομικοί της κυβέρνησης της Χαμάς σκοτώθηκαν μετά από βομβαρδισμό του αρχηγείου της αστυνομίας από F16 στη Χαν Γιουνίς, ενώ συμπλοκές έγιναν και στη Ράφρα με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας παλαιστίνιος μαχητής κι ένας ισραηλινός στρατιώτης.

Σάλο έχει προκαλέσει η απόφαση του Ισραήλ για περικοπή των προμηθειών στη Λωρίδα της Γάζας, που είχε σαν αποτέλεσμα τη μείωση της ηλεκτροδότησης και της τροφοδοσίας με τρόφιμα και καύσιμα, γεγονός που καταγγέλληκε ακόμα και από τον Αμπάς ως «συλλογική τιμωρία». Τελικά, με παρέμβαση του Γενικού Εισαγγελέα του Ισραήλ μετά από προσφυγή ανθρωπιστικών οργανώσεων του Ισραήλ, αναστάλθηκε η σταδιακή διακοπή της ηλεκτροδότησης.

Επίσης, στη Δυτική Οχθή, το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης ανέλαβε την ευθύνη για τον τραυματισμό ενός ισραηλινού στρατιώτη, κατά τη διάρκεια μαχών που έλαβαν χώρα στη Ναμπλούς.

διά, όταν αυτό θα προσγειωνόταν στο Παρίσι!

Δε μπορούμε να γνωρίζουμε για τι ακριβώς προορίζονται τα παιδιά αυτά. Εμπόριο οργάνων, παιδεραστία ή απλά παράνομες υιοθεσίες, για να καταλήξουν δουλάκια σε κάποιες εύπορες οικογένειες (ή όλα αυτά μαζί). Εκείνο που είναι πέρα από κάθε αφιοβήτηση, όμως είναι πως πρόκειται για καραμπινάτες απαγωγές που οι «ανθρωποτέρες» δεν θα τολμούσαν να κάνουν στις χώρες τους. Οταν όμως πρόκειται για την Αφρική, Φρανσουά Μιτεράν, ποιος νοιάζεται για ένα τσούρμο βαρβάρους; Ομορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος!

είπαν στους δημοσιογράφους ότι είναι από το Τσαντ, ότι δεν είναι ορφανά και ότι τα παραπλάνησαν δίνοντάς τους γλυκά και μπισκότα για να τα πάρουν μαζί τους!

Στελέχη της UNICEF, που συνομίλησαν με τα παιδιά, δήλωσαν ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι τα παιδιά είναι ορφανά, ενώ ο εκπρόσωπος τύπου της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες δήλωσε ότι λίγα παιδιά φαίνεται να είναι ορφανά. Θέλουν να γυρίσουν στους γονείς

τους, όμως είναι πολύ δύσκολο να μάθει κανείς ονόματα και διευθύνσεις από παιδιά τριών μέχρι εξι ετών.

Το σημαντικότερο είναι ότι η «ανθρωπιστική» οργάνωση «Κιβωτός της Ζωής» φαίνεται ότι είχε στενές διασυνδέσεις με το γαλλικό στρατό, ο οποίος της είχε προσφέρει αρκετές διευκολύνσεις (μέχρι και ελικόπτερο της έδινε για τις μετακινήσεις της), ενώ η γαλλική χωροφυλακή επρόκειτο να επιφυλάξει «ειδική υποδοχή» στο αεροπλάνο με τα παι-

Δράση τώρα

Το έργο το 'χουμε ξαναδεί. Με το που αρχίζει αναβρασμός στα σχολεία κι οι μαθητές αποφασίζουν καταλήψεις (όπλο δοκιμασμένο, που ταιριάζει στα χαρακτηριστικά αυτού του κινήματος), πιάνει δουλειά σύμπασις ο εσμός του συστήματος. Ο καθείς με τα όπλα του, ο καθείς από το πόστο του.

Διευθυντάδες-παιδιονόμοι μοιράζουν απειλές και αποβολές, διευθυντάδες-μαθητομπαράδες μοιράζουν συμβουλές για «υπευθυνότητα», ασφαλίτες ξεροσταλιάζουν έξω απ' τα σχολεία και μετά το σούρουπο κάνουν «εξακριβώσεις», τα περιπολικά κάνουν βόλτα με αναμμένους τους φάρους, αγανακτισμένοι γονείς βγάζουν αφρούς κουνώντας τις αλυσίδες με τα λουκέτα που κλειδώνουν τις σχολικές αυλόπορτες, σοφιστικέ δημοσιογράφοι αποφαίνονται -εντύπως ή ραδιοτηλεοπτικώς- ότι οι μαθητές δεν έχουν ώριμα αιτήματα, δεσποτάδες σε κατάσταση αμόκ καλούν τους νοικοκυράριους στα όπλα υπέρ βωμών και εστιών, ο αρμόδιος υπουργός ανακαλύπτει υποκινητές και το λέει ανάλογα με το πολιτικό στιλ του και πρόθυμοι εισαγγελείς συγκαλούν συσκέψεις για την αντιμετώπιση του κακού.

Γιατί κακό είναι για το σύστημα, όταν οι έφηβοι των σχολείων βάζουν λουκέτο στα σχολεία κι ακόμα πιο κακό, όταν βγαίνουν στο δρόμο. Γιατί αποκαλύπτεται το χάλι της Παιδείας, ακόμα και στους πλέον ανυποψίαστους. Γιατί μια ακόμη γενιά δοκιμάζει τα πρώτα συλλογικά της βήματα, σπάει το κέλυφος του ατομισμού, παίρνει το πρώτο μάθημα της πολιτικής ανυπακοής, βγαίνει έξω από τα πλαίσια που καθορίζουν από τη μία η έννομη τάξη και από την άλλη το life style και οι άλλες συνιστώσες της κυριαρχησι μεταλλαγής.

Αυτό το σημείωμα δεν γράφεται για τους μαθητές. Γράφεται για τους εργαζόμενους γονείς. Και για κείνους τους εργαζόμενους που δεν είναι γονείς, αλλά έχουν συνείδηση ότι είναι εργαζόμενοι. Εντός και εκτός της εκπαίδευσης. Αυτή τη στιγμή εξετάσεις δεν δίνουν οι μαθητές. Εξετάσεις δίνουμε όλοι οι άλλοι. Οπως έχουμε δώσει και σε άλλες ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν, άλλοτε επιτυχώς και άλλοτε όχι.

Οι μαθητές βρίσκονται αντιμέτωποι με φασιστικές πρακτικές. Οχι μόνο με την απειλή της κρατικής καταστολής αλλά και με την κατασυκοφάντηση και τις προβοκάτσιες της κυβέρνησης και των ΜΜΕ, που σκοπό έχουν να στρέψουν τους «αγανακτισμένους» γονείς εναντίον τους. Δικό μας καθήκον είναι να τους κόψουμε τα χέρια. Να σταθούμε δίπλα στα παιδιά, όχι σαν προστάτες, αλλά ως συναγωνιστές. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμά τους να αποφασίζουν ελεύθερα, μέσα από τις δικές τους κινηματικές διαδικασίες. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμά τους να αμφισβητούν την κρατική και την καθηγητική αυθεντία. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμά τους στον αγώνα και τη ζωή.

Οποιος δεν το κάνει αυτό με τι μούτρα θ' αντικρίσει τα παιδιά του; Με τι πθικό ανάστημα θα κατέβει αύριο στο δρόμο για τις δικές του διεκδικήσεις; Οι μαθητές διδάσκονται το μάθημα του αγώνα, εμείς δίνουμε ξανά εξετάσεις στο μάθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης.

■ Στο πλευρό των παιδιών μας

Ο δεσπότης της Θεσσαλονίκης το είπε με το γνωστό τρόπο που εκφράζονται οι φασίστες: Οι μαθητές κάνουν καταλήψεις για ψύλλου πήδημα και σε λίγο δια ράφουν τα σπίτια, τις εκκλησίες και τα υπουργεία. Ο υπουργός Παιδείας (παιδί της Εκκλησίας κι αυτός, μην το ξεχνάμε) κατέφυγε στην πιο κυριότερη εκδοχή της δεωρίας των υποκινητών: «Αυτό το οποίο σε πρώτη φάση δια ήδελα να πω, κάνοντας έκκληση προς το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων του τόπου, είναι να διαλέξουμε έναν άλλο τόπο αντιπαράθεσης. Υπάρχουν πολλά ζητήματα στα οποία μπορούμε να αντιπαραπέδουμε ιδεολογικά και πολιτικά. Δεν είναι ανάγκη να καθιστούμε τα παιδιά μας ομήρους και δύματα ενός εποικοδομητικού πολιτικού διαλόγου, ο οποίος πρέπει να φθάσει σε ένα "δια ταύτα". Το μόνο που δε βλέπουν οι εκπρόσωποι της κυριαρχησι τάξης είναι το χάλι της εκπαίδευσης, τα αδιέξοδα που βιώνουν οι νέοι, την ασφυξία των μαθητών, όλον αυτόν τον καθημερινό φασισμό που βιώνει ένα νέο παιδί και που το οδηγεί στην πρώτη του συλλογική αντίδραση: την κατάληψη του σχολείου. Όλα αυτά δια πρέπει να δουν όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι, είτε είναι γονείς είτε όχι, και να βροντοφωνάζουν στον εαυτό της αντίδρασης: κάτω τα χέρια από τα παιδιά μας και τους αγώνες τους, γιατί δια 'χετε να κάνετε με μας.

■ Τα ενοίκω μη εν δήμω (1)

Ξέσπασε κάποια στιγμή η πρώην πρωτοδίκης Κ. Μπουρμπούλια, στη δίκη για το λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα: «Γιατί κατηγορείτε μόνο εμένα; Η ΑΧΟΝ δεν πήγε ποτέ κατηγορούμενη γιατί σε αυτήν είχαν ανοίξει κωδικούς όλοι οι δικαστές». Αναστάτωση στην έδρα και άμεση παρέμβαση του προέδρου: «Η κατηγορουμένη να προσέχει τι λέει!». Ο εισαγγελέας το πήρε προσωπικά και της ζήτησε «να κατονομάσει ποιοι δικαστές είχαν κωδικούς». Ατάραχη η Μπουρμπούλια, διευκρίνισε ότι δεν εννοεί τους δικαστές της έδρας και συμπλήρωσε ότι γνωρίζει δέκα δικαστές. Τότε παρενέβη ο έμπειρος δικηγόρος της για να πει πως δεν είναι επι

■ Πρακτορεία νεοαποικισμού

Η παλιά αποικιοκρατία χρησιμοποιούσε τις ιεραποστολές, προκειμένου να βάλει πόδι στις κτήσεις της και να ελέγχει τις αντιδράσεις των λαών τους. Η νέα αποικιοκρατία, ο σύγχρονος καπιταλιστικός ιμπεριαλισμός, έχει ανακαλύψει την τελευταία εικοσαετία τις λεγόμενες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, που είναι πιο κυβερνητικές από τις μυστικές υπηρεσίες των ιμπεριαλιστικών κρατών και άλλα ευαγή ιδρύματα. Σαν κόρη οφθαλμού προστατεύονται αυτές οι οργανώσεις. Γι' αυτό και κάποιες ειδήσεις, που τους χαλάνε την εικόνα, περνούν εντελώς στα ψιλά.

Οπως αυτή, για παράδειγμα, της επ' αυτοφώρω σύλληψης εννέα Γάλλων, μελών της ΜΚΟ «Κιβωτός της Ζωής» (όνομα και πράμα). Η αστυνομία του Τσαντ τους συνέλαβε ενώ ετοιμάζονταν να φορτώσουν 100 παιδιά, που είχαν «μαζέψει» στη μεδόριο Τσαντ-Σουδάν, στην πολύπαδη περιοχή του Νταρφούρ. Τα παιδιά διάβονταν για υιοθεσία σε γαλλικές οικογένειες, οι οποίες βέβαια δια κατέβαλαν ένα σεβαστό ποσό στην ευαγές ίδρυμα της «Κιβωτού της Ζωής». Άλλωστε, η επιχείρηση-παιδομάζωμα ήταν ιδιαίτερα δαπανηρή. Εδώ για την τελική φάση, τότε που τους έπιασαν στα πράσα, είχαν ναυλώσει ισπανικό αεροπλάνο με επατμελές πλήρωμα. Ο καδένας μπορεί να καταλάβει πως και η αεροπορική εταιρία και το πλήρωμα δεν πληρώθηκαν με το σύνηθες ναύλο, αλλά με το ναύλο που απαιτεί η διεκπεραίωση μιας πειρατείας με λεία παιδιά.

Δεν χρειάζεται να σημειώσουμε, βέβαια, ότι πρόκειται για σύγχρονη μορφή δουλεμπόριου, που συνεχίζει επάξια τις ένδοξες παραδόσεις της αποικιοκρατίας στην πολύπαδη Αφρική. Ας μην το δεωρήσουμε, όμως, ως ένα τυχαίο, αποσπασματικό γεγονός. Για το ρόλο των ΜΚΟ πρέπει να προβληματιστούμε και να τοποθετηθούμε.

παράμετρος αυτού του σκανδάλου καταπατήσεων και οικοπεδοποίησεων σ' έναν από τους βασικούς περιαστικούς πνεύμονες της Αττικής είναι η εμπλοκή ανώτερων και ανώτατων δικαστών, που βρέθηκαν ιδιοκτήτες οικοπέδων με παράνομο τρόπο (και εξευτελιστικό τίμημα), στα οποία έχουν ήδη χτίσει βιλάρες. Οπως εύκολα μπορεί να καταλάβει κανείς, τα «δωράκια» στους δικαστές έγιναν για να βοηθούν αυτοί να «καθαρίζουν» οι οικοπεδοφάγοι με το νόμο. Θ' ασχοληθεί κανείς από τους εν ενεργείᾳ δικαστές με το δέμα ή δα τ' αφήσουν να ξεχαστεί; Ας μη μιλούν, μετά, για «αυτοκάθαρση» και άλλα τέτοια ηχηρά.

■ Αριστεροδέξια

Ο κ. Γιώργος Δελαστίκ μας είχε απασχολήσει στο προηγούμενο φύλλο με την εδνική αγωνία του, μη τυχόν και η FYROM ονομαστεί «Δημοκρατία της Μακεδονίας - Σκόπια», διότι κανένας δεν θα χρησιμοποιεί ένα όνομα μακρυνάρι και όλοι θα λένε σκέτα «Μακεδονία». Ενώ αν ονομαστεί «Νέα Μακεδονία», όπως προτείνει στην ελληνική κυβέρνηση, ως τελευταία γραμμή άμυνας ο κ. Δελαστίκ, όλοι θα χρησιμοποιούν το πλήρες όνομα, κατά το πρότυπο της «Νέας Ζηλανδίας»!

Αυτή τη φορά δα μας απασχολήσουν οι... εξηγήσεις που έδωσε ο κ. Δελαστίκ, από τις στήλες του «Πριν» και όχι του «Εδνους». Μας πληροφορεί, λοιπόν, ότι «στα χρόνια που κύλησαν από το 1991, έχει εξαλειφθεί κάθε ίχνος συμπάθειας προς την ΠΓΔΜ εκ μέρους της ελληνικής Αριστεράς», διότι «αποδείχθηκε ότι έχουμε να κάνουμε με μια ληστρική αστική τάξη που έχει πάρει την εξουσία στα Σκόπια, η οποία σε κοινωνικό επίπεδο έχει παραδώσει την εργατική τάξη της χώρας εντελώς απροστάτευτη βορά στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, ενώ παράλληλα έχει μετατρέψει την ΠΓΔΜ σε μιστό προτεκτοράτο των Αμερικανών».

Προφανώς, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στη γειτονική χώρα δα πρέπει να επιβληθεί ένα όνομα που δα επιλέξει η ελληνική αστική τάξη [η οποία άραγε δεν είναι εξίσου ληστρική και επιθετική και υποχείριο των ιμπεριαλιστών!]. Είναι πραγματικά εκπληκτική αυτή η επιχειρηματολογία. Λες και η αναγνώριση των εδνικών δικαιωμάτων ενός έδνους εξαρτάται από την... ποιότητα της αστικής τάξης η οποία κυριαρχεί σ' αυτό. Ή λες και πριν το 1991 συμπαθούσαμε την τότε Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας, επειδή ήταν... σοσιαλιστική. Μπορεί τέτοια αισθήματα να έτρεφε ο κ. Δελαστίκ, ο οποίος δεν κρύβει το δαυμασμό και τη συμπάθεια του για τον Κίρο Γκλιγκόροφ (ανάλογα αισθήματα έτρεφε και για την ρωσόδουλη κλίκη της Καμπούλ, η οποία έκανε... επανάσταση την οποία ο αφγανικός λαός πληροφορήθηκε... από το ραδιόφωνο), αυτά όμως μας είναι αδιάφορα. Το ερώτημα είναι απλό: έχει δικαίωμα μια οποιαδήποτε χώρα να ονομάζεται όπως αυτή νομίζει [κάπι που συνήθως δεν είναι αυθαίρετο, αλλά έχει ιστορικές ρίζες]; Ας μας απαντήσει επιέλους σ' αυτό, αντί να παίζει με τα αντιμεριαλιστικά αισθήματα των αναγνωστών του, όταν γράφει στο «Πριν», και με τα εδνικιστικά αισθήματά τους, όταν γράφει στο «Εδνος».

■ Σε ποιον τα πουλάτε αυτά;

Είπε ο Αλογοσκούφης, μιλώντας στο «9ο Ετήσιο Συνέδριο Πληροφορικής και Ψηφιακών Επικοινωνιών»: «Ένω η χώρα μας ήταν η πιο ακριβή στις ευρυζωνικές συνδέσεις έως το Μάρτιο του 2004, έχει από τον Μάρτιο του 2007 τιμές σύνδεσης που είναι πολύ κοντά στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των "25". Στη διάρκεια της τελευταίας τριετίας, οι τιμές μειώθηκαν περισσότερο από 85%». Είναι απάτη να παίρνεις το μέσο όρο της ΕΕ των 25 κρατών και να κάνεις συγκρίσεις. Γιατί δεν δοκιμάζει ο Αλογοσκούφης να κάνει συγκρίσεις με τα κράτη της ζώνης του ευρώ, στην οποία ανήκει η Ελλάδα; Ξέρετε πόσο κοστίζει ένα πλήρες πακέτο τηλεπικοινωνιών σ' αυτές τις χώρες; Με περίπου 30 ευρώ το μήνα έχεις σταδερή τηλεφωνία με απεριόριστες κλήσεις προς όλες τις χώρες της Ευρώπης, τις ΗΠΑ και την Αυστραλία, ευρυζωνική σύνδεση με αστρονομικές ταχύτητες και καμία κατασταριά κανάλια ψηφιακής τηλεόρασης. Πόσο κοστίζει ένα τέτοιο πακέτο στην Ελλάδα; Απλούστατα δεν υπάρχει. Τα μέχρι στιγμής πακέτα είναι μεταξύ 30 και 40 ευρώ και περιλαμβάνουν απεριόριστες κλήσεις μόνο εντός Ελλάδας, ενώ όσοι τα επέλεξαν αντιμετωπίζουν τεράστια τεχνικά προβλήματα. Οσο για τη σχετική μείωση των τιμών, που αφορούν μόνο το γρήγορο Internet και όχι όλο το πακέτο, το κράτος δεν κούνησε το δαχτυλάκι του. Προήλθε από τον ανταγωνισμό και τις ανακατατάξεις στο χώρο των εταιριών, αφού αυτές αφέθηκαν πρώτα ανεξέλεγκτες να «γδύνουν» τους πελάτες τους.

■ Μέρος Β: Το πούλημα των Βαρέων και Ανθυγιεινών

Πώς έδρασε η συνδικαλιστική πέμπτη φάλαγγα

Από το 1963, που καταρτίστηκε ο κανονισμός Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων του ΙΚΑ, μέχρι το 1984 που σταμάτησαν να λειτουργούν οι επιτροπές κρίσης είχαν ενταχθεί στα ΒΑΕ περισσότερες από 60 ομάδες επαγγελμάτων και περίπου 70 ειδικότητες. Οι επιτροπές κρίσης καταργήθηκαν με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/90 των Μητσοτάκη-Σουφλιά. Εκείνη την περίοδο υπολογίζοταν ότι υπάρχονταν στα ΒΑΕ περισσότεροι από 670.000 εργαζόμενοι, δηλαδή το 38% των άμεσα ασφαλισμένων στο ΙΚΑ. Ακριβή αριθμό για σήμερα δεν γνωρίζουμε.

Οσο το ΙΚΑ δεν πάρουσιάζει ελλείμματα, δηλαδή την περίοδο που βρισκόταν σε εξέλιξη το πολύχρονο μεγάλο φαγοπότι σε βάρος των αποθεματικών του, η αστική τάξη δεν θεωρούσε ιδιαίτερο πρόβλημα το θεσμό των ΒΑΕ. Εύκολα δεν έμπαινε κάποιος κλάδος ή κάπιο επάγγελμα, αλλά δεν είχαμε και φιλολογία κατάργησης. Ο αριθμός των εντασσόμενων κλάδων-επαγγελμάτων-εργαζόμενων αυξανόταν. Με το που εμφανίστηκαν τα πρώτα ελλείμματα στο ΙΚΑ, το 1986, έσκασε μήτη και η φιλολογία για κατάργηση των ΒΑΕ, με πρόσχημα το ενδιαφέρον για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων. Μα είναι δυνατόν να επιδοτούμε τη βλάβη της υγείας και την ανασφάλεια; Ελεγχον (και εξακολουθούν να λένε) υποκριτικά τα παπαγάλακια του κεφαλαίου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όχι μόνο δεν έκουψε το βήχα στους φιλολογούντες σ' αυτή την κατεύθυνση, αλλά άρχισε να οργανώνει την ασφάλεια των εργαζόμενων. Μα είναι δυνατόν να ενταχθεί της την ασφάλεια των εργαζόμενων, ενώ λειτουργεί μερικές φορές ανασταλτικά στον εκσυγχρονισμό των συνθηκών εργασίας.

◆ Οι θεσμοί των ΒΑΕ «δεν συνιστά μέτρο προστασίας/διατήρησης της υγείας των εργαζόμενων, ενώ λειτουργεί μερικές φορές ανασταλτικά στον εκσυγχρονισμό των συνθηκών εργασίας». ◆ Οι θεσμοί των ΒΑΕ «εμπεριέχει το στοιχείο της προσβολής της προσωπικότητας του ανθρώπου ως πνευματικού όντος».

◆ Οι η ένταξη στα ΒΑΕ δεν γινόταν με αντικειμενικά κριτήρια, αλλά «οι χαρακτηρισμός της όποιας κρίσης των αρμοδίων για το σκοπό αυτό επιτροπών ήταν και θα είναι υποκειμενικός, όρα αντιεπιστημονικός». Εποι, ο θεσμός των ΒΑΕ «ευνόησε κάποιες κατηγορίες εργαζόμενων και μάλιστα όχι πάντα αυτές που βρίσκονταν κάτω από δυσμενέστερες συνθήκες εργασίας, αλλά εκείνες που είχαν τη δύναμη ν' ασκήσουν τη μεγαλύτερη πίεση στην Πολιτεία».

◆ Οι «η σύγχρονη τεχνολογία σε συνεργασία με την Ιατρική της Εργασίας είναι σήμερα σε θέση να ελοχιστοποιήσει τον επαγγελματικό κίνδυνο και να καπαστήσει πλέον ασφαλείς και ακίνδυνες τις συνθήκες στους χώρους εργασίας, πρόγραμμα που αποτελεί τον επιδιωκόμενο στόχο».

◆ Οι «έχει αυξηθεί η ευαισθητοποίηση για τα μέτρα Υγι-

και δευτεροβάθμια).

Το θέμα πέρασε σχεδόν στο ντούκου, η επιτροπή συγκροτήθηκε στα μουλωχάτα και η ΓΣΕΕ έσπευσε να πάρει μέρος σ' αυτή. Εκπρόσωπός της ήταν ο Σ. Λαιμός, συνδικαλιστικό στέλεχος του ΚΚΕ και μέλος της διοίκησης του ΕΚΑ. Το Νοέμβρη του 1991 η επιτροπή κατέληξε ομόφωνα σε πόρισμα («Εισηγητική Εκθεση της Επιτροπής για την Επανεκτίμηση του θεσμού των ΒΑΕ»), το οποίο παραδόθηκε στις 25 αυτού του μήνα στον υπουργό Εργασίας Δ. Σιούφα, ο οποίος το έδωσε στη δημοσιότητα μ' ένα λαϊκωνικό δελτίο Τύπου. Ο αστικός Τύπος

εινής και Ασφάλειας, χάρη και στις ΕΟΚικές οδηγίες και έτσι «η συνύπαρξη του θεσμού (των ΒΑΕ) ηχεί αντιφατικά».

Το πόρισμα κατέληγε σε έμμεση πρόταση να διατηρηθεί μια μικρή λίστα επαγγελμάτων με πρόωρη συνταξιοδότηση, μόνο «για χώρους εργασίας όπου επιστημονικά τεκμηριώνεται αντικειμενική αδυναμία εφαρμογής των κατάλληλων και σύγχρονων τεχνολογιών, για μια περιορισμένη χρονική μεταβατική περίοδο», κατά την οποία οι επιχειρήσεις οφελούν να προσαρμοστούν». Πρότειναν, δηλαδή, στην κυβέρνηση (χωρίς να το λένε ευθέως), να ανέπτυξε περιορισμένη ποσοτή στην Επανεκτίμηση της ΓΣΕΕ, την οποία ενημέρωνε και έπαιρνε οδηγίες, ενώ τις θέσεις αυτές είχε τεκμηριώσει με εισήγηση της Επιτροπής Υγιεινής και Ασφάλειας της ΓΣΕΕ.

■ Αποκαλυπτικές δηλώσεις

Ο Σαρκοζί επιβάλλει σκληρή λιτότητα, μειώνοντας τις επιδοτήσεις των πανεπιστημάτων. Ακολουθώντας το δρόμο των βρετανικών πανεπιστημάτων, που μετά την κλωτσιά που τους έριξε η Θάτσερ βγήκαν στη «ύρω» αναζήτησης πόρων επιβίωσης, η «σοβαρή» Σορβόνη συμπεριφέρεται ως το πρώτο τυχόν εκταϊδευτικό ίδρυμα, καταρρίπτοντας το μύθο, κάνοντας μπήνες με την ενοικίαση του ονόματός της από εμπόρους ελπίδων, τύπου ελληνικών Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών.

Ο πρόεδρός της, επισκεπτόμενος την Ελλάδα για την ευδόμηση αυτών των σκοπών, ήταν ιδιάτερα αποκαλυπτικός, ξεφτίλιζοντας την έννοια του «πανεπιστημιακού διασκάλου». Παρακολουθείστε αποσπάσματα από τις δηλώσεις του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία (27-28 Οκτώβρη):

«Έχουμε ήδη εμπειρία από το Αμπού Ντάμπι, όπου έχουμε ήδη 250 φοιτητές και σχεδιάζουμε το άνοιγμα νέων τμημάτων. Για τη χώρα σας γνωρίζουμε τη ζήτηση, την οποία μας μετέφερε πολλές φορές το Γαλλικό Ινστιτούτο και η πρεσβεία, αλλά και πολλοί Ελληνες φίλοι». Το τριετές σύστημα φοίτησης που εφαρμόστηκε πρόσφατα στη Γαλλία θεωρείται από τον πρόεδρο της Σορβόνης επιτυχές, αφού αποντά στη σχετική ερώτηση του δημοσιογράφου με την έκφραση «φυσικά!». Και συνεχίζει, λέγοντας: «Άλλωστε δε μπορούμε να πάμε προς τα πίσω, είναι πια το ευρωπαϊκό σύστημα. Θα ήθελα να είμαστε ξεκάθαρος σε αυτό, πιστεύω ότι η ελληνική νομοθεσία πρέπει να εξελιχθεί και να ενσωματωθεί στο ευρωπαϊκό σύστημα (σ.ο. των τριετών σπουδών), γιατί στην ουσία το υπάρχον σύστημα είναι εις βάρος των ελλήνων φοιτητών... Θα είμαστε κατά κάποιο τρόπο ιδιωτικό πανεπιστήμιο και πρόγματι στην Ελλάδα υπάρχει ήδη υπερβολικά μεγάλος οριθμός ιδιωτικών πανεπιστημάτων (σ.ο. ενονεί τα ΚΕΣ)... Αν το ελληνικό κράτος δεν δεχθεί να το αναγνωρίσει, τόσο το χειρότερο για το ίδιο... Ελπίζω όμως ότι η νομοθεσία θ' αλλάξει, θα τροποποιηθεί το περιφέρμο άρθρο 16 του συντάγματος. Υπακούει σ' έναν προστατευτισμό που δεν είναι στο πνεύμα της ευρωπαϊκής οικοδημησης... Προσωπικά είμαι ενάντια στη γαλλική παράδοση που προστάζει πως ό,τι είναι δημόσιο είναι και καλύτερο...».

Χωρίς σχόλια!

Ξεκάθαρες δηλώσεις προθέσεων από την κυβέρνηση

Παρακολουθείστε τις δυο ταυτόσημες δηλώσεις:

Ε. Στυλιανόδης: «Έκτιμω ότι δυο πράγματα είναι αναγκαία. Το ένα είναι, βεβαίως, να εναρμονιστεί το θεσμικό μας πλαίσιο στο ευρωπαϊκό, αυτό είναι και μια υποχρέωση της χώρας, η οποία θα πρέπει να εκπληρωθεί κάποια στιγμή. Από την άλλη πλευρά όμως είναι και δικαίωμα της χώρας να διασφαλίσει ένα θεσμικό πλαίσιο που θα ελέγχει την ποιότητα των υποδομών, αλλά και την ποιότητα της παρεχόμενης γνώσης, σε εκπαιδευτήρια που πιστοποιούνται. Δεν είναι δυνατόν να πιστοποιείται ένα εκπαιδευτήριο με διαδικασίες μιας εμπορικής επιχείρησης...».

Θ. Ρουσόπουλος: «Η Ελλάδα έχει σαφώς την υποχρέωση να εναρμονίζει τη νομοθεσία της στις κοινοτικές οδηγίες. Οπως συμβαίνει με όλες, πρέπει να γίνονται μέρος του ευρωπαϊκού μας δικαίου. Χρησιμοποιούμε, όμως, το Εθνικό μας Δίκαιο προκειμένου να ελέγχουμε την ποιότητα της παρεχόμενης παιδείας με τη δημιουργία αυστηρών μηχανισμών. Αυτό θα πράξουμε και στη

συγκεκριμένη περίπτωση».

Μέσα από αυτές τις δηλώσεις, γίνονται φανερές οι προθέσεις της κυβέρνησης και η τακτική που προτίθεται να ακολουθήσει σχετικά με τα Κέντρα Ελεύθερων Σπουδών, που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Καταρχήν πρέπει να κάνουμε μια σημαντική παρατίρηση: και οι δυο υπουργοί της κυβέρνησης μιλούν για εκπαίδευση, για παιδεία, όταν αναφέρονται στα ΚΕΣ, τα επωνομαζόμενα και «κολέγια». Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της αναγνώρισης αυτών των επι-

χειρήσων, που εμπορεύονται τα όνειρα χιλιάδων νέων. Δεύτερον, η κυβέρνηση θεωρεί αδιανόητη την προσποτική μη ενσωμάτωσης των κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο και δεδομένη μια τέτοια εξέλιξη, την οποία, μάλιστα, απ' ότι φοίνεται από τις τοποθετήσεις, δεν τοποθετεί στο μακρινό μέλλον. Τρίτον, είναι φανερό, ότι θα προσδιοριστούν κάποιες διαδικασίες τυπικού ελέγχου αυτών των δομών, ώστε να τηρηθούν τα προσχήματα. Άλλωστε η νέα οδηγία προβλέπει η ίδια τις προϋποθέσεις αυτές ισχύουν τουλάχιστον στις βαρβάτες επιχειρήσεις εμπορίας νεανικών ελπίδων, οι οποίες έχουν συμβληθεί κυρίως με πανεπιστήμια της Βρετανίας και ότι τα πανεπιστήμια αυτά δεν έχουν κανένα πρόβλημα να χορηγούν τέτοιους νομότυπους τίτλους, με την τροπή που έχουν πάρει τα εκπαιδευτικά πράγματα σε όλη την ΕΕ με τη διαδικασία της Μπολόνια, όπου θεωρούνται «πανεπιστημιακές σπουδές» οι σπουδές τριετούς διάρκειας και τα πανεπιστήμια ανταποδοτικές επιχειρήσεις, που υποτάσσονται απόλυτα στους νόμους της αγοράς;

ΜΑΣ ΛΕΝΕ: Τα μεταφριεσμένα σε ιδιωτικά πανεπιστήμια ΚΕΣ είναι απαραίτητα, για να μη φεύγει συνάλλαγμα στο εξωτερικό, για να βρίσκουν διέξοδο σ' αυτά τόσα παιδιά που κάθε χρόνο μένουν έξω από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕ: Αφού δέχεστε ότι όλα αυτά τα παιδιά είναι ικανά για να πάρουν πανεπιστημιακό επιπλέον μόρφωση, τότε κακώς βρίσκονται εκτός δημοσίων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Βρίσκονται γιατί έτσι το θέλετε εσείς και όχι με κριτήρια Παιδείας.

ΖΗΤΑΜΕ: Ελεύθερη πρόσβαση για όλους σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, κλείσιμο των ΚΕΣ και μεταφορά των σπουδαστών τους στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Συνάδελφοι

Εξι μήνες μας χωρίζουν από τη θύελλα των καταλήψεων διαρκείας ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, υπέρ της κατάργησης του ψηφισμένου νόμου-πλαίσιο. Σε αυτούς τους έξι μήνες της υποχώρησης του κινήματος μας, δώσαμε το χρόνο στον αντίπολο να ελίσσεται αινεόχλητος και να προετοιμάζει το έδαφος των νέων αντιδραστικών μέτρων στην παιδιά.

◆ Νέα νομοσχέδια για την έρευνα και τα μεταπτυχιακά πρωαθήθηκαν.

◆ Το Σεπτέμβρη το υπουργείο έριξε το μπαλάκι σε πρόδυμους πρωτάνεις να εφαρμόσουν τη ρύθμιση για τους «αιώνιους» και να μετρήσουν τις αντιδράσεις μας και τις αντιστάσεις μας.

◆ Ωδά αυτά προστίθενται δυο κοινοτικές οδηγίες που επιβάλλουν την επιαγγελματική ισοτιμία των ΚΕΣ (Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών) με τα ΤΕΙ και ΑΕΙ της χώρας. Δυο κοινοτικές οδηγίες που προλειαίνουν το έδαφος για την αναγνώριση τίτλων ψευτο-ακαδημαϊκών σπουδών και γνώσεων, που εμπορεύονται οι σχολάρχες τους έναντι αδρού χρηματικού τιμήματος σε νέους ανθρώπους που ευελπιστούν σε επιαγγελματική αποκατάσταση, σε πεδίο ακαδημαϊκών σπουδών.

Στις 20 Οκτώβρη εξέπνευσε η προθεσμία για την ενσωμάτωση της κοινοτικής Οδηγίας 36/05, η οποία ορίζει την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιοχρησης (franchising) με πανεπιστήμια του εξωτερικού, με αυτά των αποφοίτων των ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Είχε προηγηθεί η εισήγηση του γενικού εισαγγελέα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ΙΒ Μποτ, να καταδικαστεί η Ελλάδα για παρα-

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Κοινοτικές οδηγίες: κερκόπορτα για την αναθεώρηση του άρθρου 16

Θα μείνουμε με σταυρωμένα χέρια;

βίαση της Οδηγίας 89/48, σχετικά με την αναγνώριση διπλωμάτων που έχουν αποκτηθεί μετά από σπουδές στα ΚΕΣ.

Και για τις δυο οδηγίες τα στελέχη της Κυβέρνησης έσπευσαν μέσω των ΜΜΕ να μας καθησυχάσουν, τονίζοντας ότι αφορούν την εξίσωση επαγγελματικών δικαιωμάτων και όχι την επιβολή της ακαδημαϊκής ισοτιμίας των εν λόγω διρυμάτων με τα πανεπιστήμια της Ελλάδας.

Την ίδια στιγμή, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο τονίζουν ότι «πρέπει να μπει μια τάξη» στην ανεξέλεγκτη φάμπτρικα των ΚΕΣ, γ' αυτό και το εθνικό δίκαιο πρέπει να εναρμονιστεί με τις κοινοτικές οδηγίες. Εμμέσως πλήγη σαρώσ, αναγνώριζον ότι τα μαγαζάκια αυτά παρέχουν γνώσεις ακαδημαϊκού επιπλέοντος, είναι κατ' ουδία «δικαιωμάτων πανεπιστήμιο» και απλώς το κράτος πρέπει να ξεχωρίσει με κάποιον τρόπο τα πραγματικά από τα μαϊμού.

Πώς όμως στήθηκε αυτή η φάμπτρικα; Οι

ιδιες οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ σκοπίμως επέτρεψαν επενδύσεις σε τέτοιου τύπου επιχειρήσεις, επιδιώκοντας να ροκανίσουν σταδιακά την ισχύ του άρθρου 16 και να υπονομεύσουν τη δημόσια δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση της χώρας.

■ **Χιονοστιβάδα καταλήψεων στα σχολεία**

Ξανά στους δρόμους για την Παιδεία

Πετυχημένες οι πρώτες πανεκπαιδευτικές πορείες

Κάτι λιγότερο από δέκα χιλιάδες Κινιαδηλωτές στην Αθήνα, στην πρώτη πανεκπαιδευτική πορεία της χρονιάς και ενώ μεγάλες σχολές (όπως αυτές του ΕΜΠ) έχουν ακόμα εξεταστική, έστειλαν ηχηρό μήνυμα και ζωντάνεψαν τους χειρότερους κυβερνητικούς εφιάλτες. Τα «γιατροσόφια» του Στυλιανίδη και οι αναβολές στην πρακτική υλοποίηση του νόμου-πλαισίου της Γιαννάκου δεν έπιασαν τόπο. Η διαδικασία νομιμοποίησης των ΚΕΣ, που μπάζει από το παράθυρο την αναθεώρηση του άρθρου 16, φούντωσε ακόμα περισσότερο την οργή στους χώρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η πανεκπαιδευτική πορεία της περασμένης Πέμπτης κρίνεται ως απόλυτα επιτυχημένη. Αρκεί να σκεφτούμε ότι αυτή στηρίχτηκε κυρίως από φοιτητές, ενώ οι μαθητές ήταν εμφανώς λίγοι, γιατί οι δυνάμεις του Περισσού δύσλεψαν συστηματικά ώστε ο μεγαλύτερος αριθμός των υπό κατάληψη σχολείων να συγκεντρωθεί τοπικά. Είναι η γνωστή τακτική τους: προσπαθούν να ελέγχουν ένα ζωντανό κίνημα διασπώντας το, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι έτσι και οι μαθητές μοζευτούν μια φορά σε μια μαζική πορεία, θα απαιτούν να γίνεται το ίδιο κάθε εβδομάδα και τότε κανένα έλεγχο δε θα μπορούν να ασκήσουν τα κομματόσκυλα της ΚΝΕ. Το μόνο που θα κάνουν τα καπελωμένα συντονιστικά τους θα εί-

ναι να ορίζουν τη μέρα και την ώρα της επόμενης πορείας.

Την Τετάρτη, το υπουργείο Παιδείας έδινε 300 σχολεία υπό κατάληψη σε όλη τη χώρα. Το πρώιμη της Πέμπτης, τα ΜΜΕ μιλούσαν για περισσότερα από 400 κατειλημμένα σχολεία. Ομως, σ' αυτές τις περιπτώσεις ο ακριβής αριθμός δεν έχει σημασία. Σημασία έχει η τάση που είναι αισητική. Εχει αποδειχτεί και άλλες φορές, ότι το κίνημα των μαθητών χαρακτηρίζεται από εκρηκτικότητα. Οταν ξεκινά, απλώνεται με ταχύτητα και μέσα σε λίγες μέρες γίνεται καθολικό. Συμβάλλει σ' αυτό

και η καταστολή που εκδηλώνεται πάντοτε στο ξεκίνημά του. Καταστολή από τους «παιδινόμους» των ιδιων των σχολείων (διευθυντάδες και ορισμένους καθηγητές), δραστηριοποίηση της τοπικής αστυνομίας, απειλές και τραφουκισμοί από τους «αγανακτισμένους» γονείς, προβοκάτσιες από τα ΜΜΕ. Είναι γνωστό ότι αυτά πεισμώνονται τους μαθητές, τους συσπειρώνουν, σπάνε τις ταλαντεύσεις τους, τους κάνουν πιο υπεύθυνους.

Για μια ακόμη φορά ολόκληρο το σύστημα κινείται στην κατεύθυνση της συκοφάντησης των μαθητών,

του αποπροσανατολισμού της εργαζόμενης κοινωνίας, της ενεργοποίησης συντηρητικών αντανακλαστικών, της πρόκλησης «κοινωνικού αυτοματισμού». Τα ΜΜΕ κόβουν, ο Ρουσόπουλος ράβει. Κοινή επωδός: οι μαθητές δεν ξέρουν τι θέλουν, οι καταλήψεις γίνονται για χαβάλε. Έχουμε κουραστεί τόσα χρόνια να απαντάμε στα ίδια κάθε φορά επιχειρήματα. Οι μαθητές ξέρουν τι δεν θέλουν. Δεν θέλουν αυτό το σχολείο, της καταστολής, της αποβλάκωσης, του όγχους, της δολοφονίας των ονείρων τους. Δεν θέλουν τους ταξικούς φρογμούς που υψώνονται συ-

νεχώς μπροστά τους. Δεν θέλουν την εξόντωση με την αποστήθιση στείρων γνώσεων και την καρμανιόλα των εξετάσεων. Δεν θέλουν τον καθημερινό φρασισμό.

Όλα αυτά ξεσήκωσαν μια ακόμη σχολική γενιά, η οποία παίρνει τα πρώτα μαθήματα συλλογικής δράσης, σπάζοντας τον ατομοκεντρισμό που καλλιεργεί (και) το εκπαιδευτικό σύστημα. Μέσα από την ανάπτυξη αυτής της συλλογικότητας θα έρθει και η ενιαίοποίηση των αιτημάτων και η ιεράρχησή τους. Ας βοηθήσουμε, χωρίς καπελώματα, να γίνει αυτό πιο γρήγορα.

Συνέντευξη στην «Καθημερίνη» του περασμένου Σαββατοκύριακου έδωσε ο υπουργός Παιδείας, για να τονίσει για μια ακόμη φορά την αποφάση του ίδιου και της κυβέρνησης να εφαρμοστεί ο νέος νόμος πλαισίου, με το τρανταχτό επιχείρημα (χιλιομασημένο όταν πρόκειται για την εφαρμογή αντιλαϊκών μέτρων, που έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων), ότι «η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, με την ψήφο της μας έδωσε, με σαφή τρόπο, εντολή να προχωρήσουμε τις μεταρρυθμίσεις». Ο Ε. Στυλιανίδης φρόντισε να βάλει επίσης και τη «δική του» διάσταση, «να προχωρούν οι μεταρρυθμίσεις σε κλίμα μετριοπαθείας», δηλαδή να στρογγυλευτούν κάποιες διαστάξεις –ειδικά αυτές που είναι κάπως δυσλειτουργικές, με τη συναίνεση του καθηγητικού κατεστημένου και να επιδιωχθεί μια βήμα-βήμα εφαρμογή, ώστε να αποφευχθεί ένας νέος γύρος φοιτητικού κινήματος.

Στη συνέντευξη, ο υπουργός Παιδείας ξεκαθαρίζει πως ήδη ολοκληρώνεται η συζήτηση στο ΕΣΥΠ για τη σύνταξη Πρότυπου Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Ιδρυμάτων και πως υπάρχει συνεννόηση με τους πρυτάνεις και τους προέ-

■ **Νόμος πλαισίο**

Προετοιμασίες εφαρμογής

δρους των ΤΕΙ για τη δημιουργία ενός πρότυπου σχεδίου τετραετού προγραμματισμού, ώστε τα ίδρυματα να διευκολυνθούν στη σύνταξη του.

Θυμίζουμε ότι σύμφωνα με το νόμο πλαισίου, τα ΑΕΙ είναι υποχρεωμένα να συντάξουν Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος πρέπει να συμφωνεί με τον Πρότυπο Εσωτερικού Κανονισμού. Ο Πρότυπος Εσωτερικός Κανονισμός ισχύει εν όλω ή συμπληρωματικά μέχρι κάθε ίδρυμα να καταρτίσει δικό του Εσωτερικό Κανονισμό ή να προσαρμόσει αυτόν που ήδη έχει στις ρυθμίσεις του νέου νόμου πλαισίου, ενώ σε περίπτωση που αρνηθεί να συμφωνεί με την απαγόρευση έκδοσης κάθε διοικητικής πράξης για διορισμός προσωπικού, με την απαγόρευση άλλων κανονιστικών πράξεων ή αποφάσεων ζωτικού ενδιαφέροντος για το ίδιο το ΑΕΙ. Στον Εσωτερικό Κανονισμό αποτυπώνονται όλες οι

αντιδραστικές ολλαγές στο Πανεπιστήμιο, όπως η διαδικασία και ο προϋποθέσεις χορήγησης ανταποδοτικών υποτροφιών στους φοιτητές, η φύλαξη του ίδρυματος «με τον προσφορότερο τρόπο», το ποσοστό αναλογίας υποχρεωτικών/επιλεγόμενων μαθημάτων, οι προϋποθέσεις συμμετοχής στις εξεταστικές περιόδους, η διαδικασία κατάρτισης του τετραετούς αναπτυξιακού προγράμματος, τα προσόντα, οι διαδικασίες επιλογής και οι αρμοδιότητες του μόνατζερ (Γραμματέας του ίδρυματος), η απόφαση για το ακαδημαϊκό άσυλο κ.λπ.

Τα δε αναπτυξιακά τετραετή προγράμματα βάζουν στη ζωή τη λειτουργία του πανεπιστήμιου με ανταποδοτικά, επιχειρηματικά κριτήρια και αποτελούν δεσμευτικές συμφωνίες των ΑΕΙ με το κράτος. Κινούνται αυστηρά (ως προς το οικονομικό σκελος) στο πλαίσιο του κρατικού προϋπολογισμού και του προγράμματος δημοσίων επεν-

δύσων για την ανώτατη εκπαίδευση, ευλογώντας την υποχρηματοδότηση, τη μόνιμη λιτότητα, την εξοικονόμηση πόρων «από άλλες πηγές» (δηλαδίγη την ανοιχτή και πλήρη σύνδεση με τις επιχειρήσεις και το κεφαλαιο) και για την έγκριση τους από το υπουργείο Παιδείας απαιτείται η συμμόρφωση του ίδρυματος με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Εάν με ευθύνη του ΑΕΙ δεν υπάρξει τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα, τότε αναστέλλεται κάθε κρατική χρηματοδότηση προς το ΑΕΙ, ενώ αν παρατηρηθούν καθυστερήσεις στην εφαρμογή του, τότε η τιμωρία προβλέπεται την μεταφορά των πόρων σε άλλο ΑΕΙ.

Είναι, λοιπόν, φανερό από τα παραπάνω, ότι με σταθερότητα πρωταρχούνται οι ρυθμίσεις, που αποτελούν σημεία-κλειδιά του νόμου πλαισίου.

Στην ίδια συνέντευξη, ο υπουργός έκανε γνωστό ότι συντάσσεται και η κοινή υπουργι-

κή απόφαση των υπουργών Οικονομίας και Παιδείας για τα άτοκα δόνεια των φοιτητών και ότι το Προεδρικό Διάταγμα που απαιτείται για τα συγγράμματα πήρε ήδη την άγουσα για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο νόμος πλαισίου βάλει κατά και της δωρεάν Παιδείας και επιχειρεί να εξαφανίσει κάθε ψήγμα της, που έχει απομείνει στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Τη θέση της παιρίνουν οι «ανταποδοτικές υποτροφίες» και τα «άτοκα δόνεια» στους φοιτητές, που χορηγούνται υπό προϋποθέσεις και έπιληρωνται οι πρώτες με μερική απασχόληση στο Πανεπιστήμιο και τα δεύτερα μετά από πενταετή άσκηση του επαγγελματούς και σε κάθε πρότυπης προτεραιότητης του Επιχειρηματικού Πανεπιστήμιου.

Τέλος, ο υπουργός Παιδείας προσδιόρισε και τις αμέσως επόμενες προτεραιότητές του, που είναι η ψήφιση του νόμου για την έρευνα και το ά

■ Απόφαση βόμβα

Ταφόπετρα στους δασικούς χάρτες

Ηπολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας στις 25 Μάρτη του 2007 αποφάσισε να κόψει το υπομέτρο 226B για την «Σύνταξη δασικών χαρτών μεγάλης ακρίβειας κλίμακας 1:5000». Ανεπίσημα, σε επίμονες ερωτήσεις δικές μας και υπηρεσιακών παραγόντων απαντά, ότι οδηγήθηκε σ' αυτή την απόφαση γιατί υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της ΕΕ «ανακάλυψαν» την τελευταία στιγμή ότι, επειδή γίνεται παραλληλ δράση από την εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ (η περιβόητη «οριοθέτης δασών και δασικών εκτάσεων»), που χρηματοδοτείται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, δε μπορεί να χρηματοδοτηθεί και το μέτρο 226B. Ανεπίσημα, σε άλλους απαντά ότι η άρνηση των κοινοτικών παραγόντων εκφράστηκε προφορικά και σε άλλους ότι δόθηκε γραπτώς. Ομως, η γραπτή απάντηση δεν δίνεται.

Η ερμηνεία αυτή για το κόψιμο του μέτρου 226B δεν πείθει κανένα από τους δασολόγους που υπηρετούν στις διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας. Αντιλαμβάνονται ότι για το κόψιμο αυτού του τόσο σοβα-

ρού μέτρου, που αφορά τη σύνταξη των δασικών χαρτών, που από όλους προβάλλονται (και είναι) ως ένα από τα βασικότερα μέτρα για την προστασία των δασών από τις καταπατήσεις, και αν ακόμη επιβλήθηκε από τους Κομισάριους, όπως ισχυρίζεται η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, γ' αυτό φέρει σοβαρές ευθύνες η ίδια, επειδή επέτρεψε στον Γ. Σουφλία να προκηρύξει διαγωνισμό για την οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων. Δεν έπρεπε να το επιτρέψει, γιατί έτσι έδινε το δικοίωμα σε διάφορους καλοθελητές να προφασιστούν επικαλύψη ανάμεσα στις δύο προαναφερόμενες δράσεις και να προτείνουν το κόψιμο του μέτρου 226B.

Εμείς δεν ξαφνιαστήκαμε από το κόψιμο αυτό. Το περιμέναμε. Μάλιστα, σε δασολόγους με τους οποίους συζητούσαμε αυτό το διάστημα για την πολιτική Σουφλία είχαμε προβλέψει το κόψιμο του μέτρου 226B, προκειμένου να αφεθεί ελεύθερο το πεδίο δράσης στην Κτηματολόγιο ΑΕ να φτιάξει δασικούς χάρτες της πλάκας και να τους επιβάλει στον Γενικό Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος. Μερικοί δια-

φωνούσαν μαζί μας αντιτείνοντας ότι δεν είναι δυνατόν να συμβεί κάτι τέτοιο από τη σπιγμή που εγκρίθηκε το μέτρο 226B από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, υπηρεσιακοί παράγοντες των υπουργείων Γεωργίας και ΠΕΧΩΔΕ συναπόφασισαν για τις Τεχνικές Προδιαγραφές σύνταξης των δασικών χαρτών και η σχετική ΚΥΑ υπογράφηκε από τους Γ. Σουφλία και Ε. Μπασιάκο.

Το κόψιμο είχε σχεδιαστεί από καιρό και ιθύνων νους είναι ο Γ. Σουφλίας, που θεωρεί ότι η διαφύλαξη και ανάπτυξη των δασών και των δασικών εκτάσεων αποτελεί εμπόδιο στην ανάπτυξη του καπιταλισμού στην Ελλάδα και στη δράση των μεγαλοκαπατητών. Το σχέδιο αυτό άρχισε να υλοποιείται με την προκήρυξη του διαγωνισμού για την κακόφημη οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων, συνεχίζεται με το κόψιμο του μέτρου 226B και θα ολοκληρωθεί με την παράδοση της οριοθέτησης των δασών και δασικών εκτάσεων.

Στις 25 Μάρτη πάρθηκε η απόφαση για το κόψιμο του μέτρου 226B. «Όλως τυχαία», την επόμενη ημέρα, το συγκρότημα Λαμπτράκη με άρθρο

στο «Βήμα» παρουσίαζε με θετικό τρόπο το έργο της οριοθέτησης δασών και δασικών εκτάσεων και το χαρακτηρίζει σύνταξη δασικών χαρτών! Η αρθρογράφος, εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία, γράφει συνειδητά ψέματα, ενώ γνωρίζει πολύ καλά τι επιχειρείται με την οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων. Πώς ήταν δυνατόν ο Γ. Σουφλίας να δεχτεί την υλοποίηση του μέτρου 226B, όταν είναι αυτός που σχεδίασε την οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων και το λανσάρισμα της ως έργο εκπόνησης δασικών χαρτών;

Η σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δεν έχει την πολιτική βούληση να συνταχθούν δασικοί χάρτες, γιατί και αυτή θέλει να νομιμοποιήσει τόσο την οικοδόμηση καταπατημένων δασών και δασικών εκτάσεων όσο και τον αποχαρακτηρισμό δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Αν είχε την πολιτική βούληση να υλοποιήσει το μέτρο αυτό, θα μπορούσε να προχωρήσει, αδιαφορώντας για την απόφαση των Κομισάριων, δαπανώντας από τον κρατικό προϋπολογισμό 100 εκατ. ευρώ, που είναι η συνολική Δημόσια Δαπάνη του συγκεκριμένου

μέτρου. Μπορούσε να προχωρήσει σ' αυτή τη λύση, γιατί η αντίθεση των Κομισάριων (εάν πράγματι υφίσταται και δεν είναι προσχηματική και κατασκευασμένη από την κυβέρνηση της ΝΔ), περιορίζεται στη συγχρηματοδότηση από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, που στην καλύτερη περίπτωση ανέρχεται ποσοστιαία στο 75% και αριθμητικά σε 75 εκατ. ευρώ. Δεν είναι προκλητικό για 75 εκατ. ευρώ να παραδίνονται βορά στους μεγαλοκαπατητές και το κεφάλαιο δεκάδες εκατ. στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων;

Ηρθε η ώρα που η ίδια η ζωή βάζει τέρμα στις αυταπάτες για τις προθέσεις της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Οι κοινωνικά σκεπτόμενοι και ταξικά δρώντες δασολόγοι πρέπει να μπουν μπροστά και να δράσουν αποφασιστικά για να αναπτυχτεί ένα κίνημα αντίστασης στην κυβερνητική μεθόδευση αποχαρακτηρισμού δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Αν είχε την πολιτική βούληση να υλοποιήσει το μέτρο αυτό, θα μπορούσε να προχωρήσει, αδιαφορώντας για την απόφαση των Κομισάριων, δαπανώντας από τον κρατικό προϋπολογισμό 100 εκατ. ευρώ, που είναι η συνολική Δημόσια Δαπάνη του συγκεκριμένου

Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στις εξαγωγές και στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (διαφορά εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων). Το κάνουμε γιατί η κυβέρνηση, διά του προηγούμενου υπουργού Γεωργίας Ε. Μπασιάκου, συνήθιζε να παρουσιάζει ως πετυχημένη την αγροτική της πολιτική επικολούμενη μονομερώς τις αυξήσεις των εξαγωγών των αγροτικών προϊόντων που είχαν παρατηρηθεί το 2006 (τη συγκεκριμένη χρονιά είχαμε πολλές τέτοιες τοποθετήσεις). Το 2007, όμως, το υπουργείο Γεωργίας δεν έβγαλε ούτε ένα δελτίο για την πορεία των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων, γιατί τα στοιχεία ήταν και εξακολουθούν να είναι δυσμενή για την κυβερνητική πολιτική (και το πολιτικό πρεσοτίζ του Ε. Μπασιάκου).

Πριν λίγο καιρό, η ΕΣΥΕ έδωσε στη δημοσιότητα στοιχεία για τις εξαγωγές και το εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων για το επτάμηνο Γενάρης-Ιούλις 2007. Με βάση αυτά τα στοιχεία η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας έφτιαξε τον Πίνακα που παραθέτουμε.

Το επτάμηνο Γενάρης-Ιούλις 2007 οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων μειώθηκαν κατά 210,03 εκατ. ευρώ (ποσοστό 9%) και οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 267 εκατ. ευρώ (ποσοστό 8%). Το εμπορικό έλλειμμα αγροτικών προϊόντων στο επτάμηνο της έτης ήταν το 2006 1.188 εκατ. ευ-

■ Ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων

Θα ξεπεράσει τα 3 δισ. το έλλειμμα

Μειώθηκαν και οι εξαγωγές

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΣΥΕ

ΚΛΑΣΗ ΤΤΔ	ΠΡΟΪΟΝΤΑ	ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΤΑΜΗΝΟ 2007	ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΤΑΜΗΝΟ 2006	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2007/2006 %	ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΤΑΜΗΝΟ 2007	ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΤΑΜΗΝΟ 2006	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2007/2006 %	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ 7ΜΗΝΟΥ 2007	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ 7ΜΗΝΟΥ 2006	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ 2007/2006 %
00	Ζάνια ξύντα	2494404	1 489 980	67%	60 330 545	48 795 148	24%	-57 836 141	-47 305 168	22%
01	Κρέστα	21 820 697	14 847 509	47%	551 678 081	643 698 835	-17%	-529 857 384	-648 851 326	-18%
02	Γάλα & αιγάλι	152 951 064	130 085 120	18%	429 931 414	392 830 002	9%	-276 980 350	-262 744 882	5%
03	Ψάρια	253 374 721	243 806 266	4%	267 174 884	233 629 987	14%	-13 800 163	10 176 27	

■ Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα

Η ΓΣΕΕ βάζει το τυρί, η κυβέρνηση τη φάκα

Αντί να αποχωρήσει από την Απροσχηματική επιτροπή για τον «επανακαθορισμό» των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ επελέξει να παραμείνει, νομιμοποιώντας την επιτροπή και προσφέροντας άλλοθι στην κυβέρνηση. Για να δικαιολογήσει αυτή τη στάση της, καλλιεργεί στους εργαζόμενους φρουρές ελπίδες, ότι με τη συμμετοχή της αγωνίζεται να πετύχει την ένταξη στα ΒΑΕ επαγγελμάτων που έχουν σχετικό αίτημα. Βάζει το τυρί που οδηγεί σε μια καλοστημένη φάκα.

Την περασμένη Τρίτη, η ΓΣΕΕ συγκάλεσε σύσκεψη Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων με αντικείμενο την προώθηση υποτίθεται των αιτημάτων για ένταξη επαγγελμάτων και εργασιών στα ΒΑΕ! Στο δελτίο Τύπου που εκδόθηκε μετά τη σύσκεψη αναφέρεται: «Επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά ότι λόγω και της πολύχρονης καθυστέρησης (από το 1984 έχει να εντοχθεί επάγγελμα στα Β.Α.Ε.) έχει συσσωρευτεί μεγάλος αριθμός επαγγελμάτων και κατηγοριών που επιβάλλεται η ένταξή τους στην ασφάλιση των Βαρέων και Ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Η ΓΣΕΕ και τα συνδικάτα διακήρυξαν την αποφασιστικότητά τους να προωθήσουν αγωνιστικά τόσο την εξασφάλιση υγειεινών και ασφαλών συνθηκών εργασίας, για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, όσο και την ένταξη στην κατηγορία των Β.Α.Ε. όλων εκείνων των επαγγελμάτων που αποδειγμένα και αναμφισβήτητα έχουν δραματικές επιπτώσεις στην υγεία και ασφάλεια των εργαζόμενων».

Χρειάζεται μεγάλο θράσος για να γράφεις τέτοια πρόγραμα, αλλά το θράσος ποτέ δεν έλειψε από τους εργατοπατέρες.

■ Ξεπούλημα

«Διαπιστώνουν» ότι έχει συσσωρευτεί μεγάλος αριθμός αιτημάτων για ένταξη στα ΒΑΕ, επειδή έχει να γίνει ένταξη από το 1974. Δε λένε, όμως, ότι κανένα επάγγελμα δε μπορεί να εντοχθεί σήμερα στα ΒΑΕ, επειδή οι επιτροπές κρίσης έχουν καταργηθεί με το νόμο 1902/90. Σ' αυτό έχουν βάλει και οι ιδιοί το χεράκι τους με ένα σίριαλ απανωτών διεπουλημάτων. Ιδού το σύντομο ιστορικό.

Το 1984 το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε το «δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων» (άρθρο 22 νόμου 1469/1984), στο οποίο μπορούσαν να προσφέρουν εργαζόμενοι για να ζητήσουν επανάκριση αιτήσεων για ένταξη στα ΒΑΕ, που εί-

χαν απορριφθεί από το πρωτοβάθμιο συμβούλιο κρίσης. Μπορούσαν, όμως, να προσφύγουν και εργοδότες ζητώντας απένταξη επαγγελμάτων. Αυτή ήταν μια κίνηση για στάχτη στα μάτια των εργατών. Ουσιαστικά, έκτοτε οι διαδικασίες ένταξης στα ΒΑΕ πάγωσαν. Είναι η περίοδος που αρχίζει να κάνει την εμφάνιση της η κρίση του ΙΚΑ και αρχίζει η ελλειμματολογία.

■ Επιτροπή της πλάκας

Η συμπαγινία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας φαίνεται και από το χαρακτήρα της επιτροπής στην οποία συμμετέχει. Πρόκειται για μια επιτροπή της πλάκας, στην οποία η κυβέρνηση έχει εξασφαλισμένη την πλειοψηφία. Μια επιτροπή που παρόμοια της έχει το ίδιο.

Το δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης του 1984 αποτελούνταν από 9 μέλη. Εναν καθηγητή υγειεινής και επιδημιολογίας του πανεπιστήμιου Αθηνών, έναν καθηγητή της σχολής Μηχανολόγων του ΕΜΠ, έναν καθηγητή χημείας του πανεπιστήμιου Αθηνών ή του ΕΜΠ, έναν καθηγητή επαγγελματικής και βιομηχανικής υγειεινής, ένα γιατρόδιευθυντή της δημόσιας υγειεινής του υπουργείου Υγείας ή του κέντρου επαγγελματικών παθήσεων του ΕΚΑ, έναν ανώτατο τεχνικό ή υγειονομικό υπάλληλο του υπουργείου Εργασίας και από έναν εκπρό-

σωπο του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, της ΓΣΕΕ και του ΣΕΒ. Αν μη τα άλλα, ήταν μια επιτροπή επαρκώς στελεχωμένη σε επιστημονικό επίπεδο, η οποία μάλιστα είχε τη δυνατότητα να πηγαίνει η ίδια στους τόπους εργασίας και να διαπιστώνει τις συνθήκες ή να αναθέτει σε μέλη της ή ειδικούς εμπειρογνώμονες να κάνουν αυτοψίες ή πραγματογνωμόσυνες.

Ο Μητσοτάκης συγκρότησε μια επιτροπή που αποτελούνταν από 13 μέλη: ένα μέλος ΔΕΠ της Ιατρικής με ειδικότητα υγειονομικής σχολής Αθηνών, έναν εκπρόσωπο του υπουργείου Εργασίας ειδικό σε θέματα υγειεινής και ασφάλειας, ένα μέλος ΔΕΠ του ΕΜΠ, ένα μέλος ΔΕΠ από την Πολυτεχνική του ΑΠΘ, το διευθυντή του τομέα Ιατρικής του πανεπιστήμιου Αθηνών, έναν καθηγητή της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών, έναν εκπρόσωπο του υπουργείου Εργασίας ειδικό σε θέματα υγειεινής και ασφάλειας, ένα μέλος της ΓΣΕΕ, της ΓΕΝΟΠΔΕΗ και του ΣΕΒ, ειδικούς σε θέματα υγειεινής και ασφάλειας, ένα μέλος του πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, ένα γιατρόδιευθυντή της δημόσιας υγειεινής του υπουργείου Υγείας, ένα γιατρό του ΙΚΑ ειδικό σε θέματα επαγγελματικών παθήσεων και ένα γιατρό εργασίας υποδεικυνόμενο από τον ΠΙΣ.

■ Και όμως, συμμετέχουν...

Οσο φάνηκε κανένας βρίσκει. Και σημαντικά πράγματα. Ψάχνοντας, λοιπόν, από την αρχή όλα τα σχετικά με τα ΒΑΕ, βρήκαμε το εξής σημαντικό. Ο νόμος Ρέπτη (3029/2002), που αποφάσισε τον «επανακαθορισμό» των επαγγελμάτων και εργασιών που υπάγονται στα ΒΑΕ, προέβλεπε ότι το σχετικό προεδρικό διάταγμα εκδίδεται μετά από «**σύμφωνη γνώμη ειδικής επιστημονικής επιτροπής**». Ήταν το χρονόμα του χατσιού, προκειμένου να συμφωνήσει σ' αυτή τη διάταξη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Μιλάμε για χρονόμα του χατσιού, γιατί και η προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης δεν αποτελεί εξασφάλιση για τους εργαζόμενους, αφού η σύνθετη της επιτροπής δεν καθορίστηκε από το νόμο, επομένως η κυβέρνηση μπορούσε να εξασφαλίσει μια άνετη πλειοψηφία. Μπήκε, όμως, αυτός ο φερετζές.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, βλέποντας ότι η πρώτη «επιστημονική», που συγκροτήθηκε από το Ρέπτη και την «κληρονόμηση» στην Παναγιωτόπουλος, κήρυξε εισατόν αναμρόδιο (αποφάνθηκε ότι δε μπορεί να αποφανθεί, γιατί δεν έχει επιστημονική τεκμηρίωση), αποφάσισε να τροποποιήσει το νόμο. Να καταργήσει την προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης, για να μπορεί να προχωρήσει και μόνη της. Ετσι, σε άσχετο νομοσχέδιο προστέθηκε άρθρο (άρθρο 18 νόμου 3483/2006), στο οποίο η σύμφωνη γνώμη φεύγει από τη μέση και αναφέρεται ότι: επανακαθορίζονται τα ΒΑΕ, συστίνεται ειδική επιστημονική επιτροπή, η γνώμη της θα ληφθεί υπόψη για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος.

Η κυβέρνηση της ΝΔ έφτιαξε μια εντελώς διακοσμητική επιτροπή. Τη χρειάζεται μόνο για επικοινωνιακούς λόγους. Εχει εξασφαλίσει το δικαίωμά της να εκδώσει και μόνη της το προεδρικό διάταγμα, ακόμα και αν η επιτροπή αυτή δεν εκδώσει κανένα πόρισμα. Άλλα και αν εκδώσει πόρισμα, δεν είναι υποχρεωμένη να το πάρει υπόψη της. Δεν χρειάζεται να έχει κανείς ντοκτορά στις πολιτικές επιστημώνες για να καταλάβει ποιες είναι οι προθέσεις της κυβέρνησης. Να αποχαρακτηρίσει τη συντριπτική πλειοψηφία των επαγγελμάτων θέλει, γ' αυτό και μετέτρεψε την «επιστημονική επιτροπή» και τυπικά σε διακοσμητική.

Οταν ψηφίστηκε αυτή η σημαντική αλλαγή στο νόμο Ρέπτη (τέλη Ιουλίου - αρχές Αυγούστου 2006), η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έκανε το παπά. Και τώρα συμμετέχει κανονικότατα σε μια επιτροπή που θα έπρεπε να την καταγγείλει τυπικά και ουσια-

στικά επιτροπή που λόγω της επιστημονικής στελέχωσής της μπορούσε να του φτιάξει μια επιστημονικοφανή επιχειρηματολογία για την κατάργηση των ΒΑΕ. Τίποτα' άλλο. Και βέβαια, κατέθεσε τις αιτήσεις χωρίς να ζητήσει να επαναλειτουργήσουν οι επιτροπές κρίσης, που λειτουργούσαν με αυτοψίες και πραγματογνωμόσυνες και τα μέλη τους είχαν άμεση επαφή με τους χώρους εργασίας.

Η σημερινή κυβέρνηση δεν τηρήσει ούτε τα προσχήματα, συνεχίζοντας αυτό που ξεκίνησε επί ΠΑΣΟΚ. Ο Ρέπτης φρόντισε (και η ΓΣΕΕ συμφώνησε) να μην καθορίζεται στο νόμο η σύνθετη της επιτροπής και αυτό να αποτελεί απόλυτο πρόνοιο του υπουργού Εργασίας. Και ο Μαργίνας του 'δωσε και κατάλαβε: ο δεξιός πνευμονολόγος Π. Μπεχράκης πρόεδρος, από ένας εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΕΕ (για πρώτη φορά σε παρόμοια επιτροπή οι εργοδοτικές οργανώσεις εκπροσωπούνται με τρία μέλη!), ένας καθηγητής της Ιατρικής (ειδικότητα στη διαχείριση της δημόσιας υγείας), ένας καθηγητής της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών, ένας γιατρός διευθυντής της Ιατρικής (ειδικότητα στη διαχείριση της δημόσιας υγείας), ένας γιατρός του ΙΚΑ ειδικό σε θέματα επαγγελματικών παθήσεων και ένας γιατρός εργασίας υποδεικυνόμενο από τον ΠΙΣ.

Για μας η σύνθετη της επιτροπής δεν είναι το κρίσιμο ζήτημα. Ομως, η συγκεκριμένη σύνθετη αποκαλύπτει ότι η κυβέρνηση έφτιαξε μια επιτρ

■ Λαθρομετανάστευση

Βαρβαρότητα και υποκρισία

Γείσαμε και πάλι έκπληκτους και ολοφυρόμενους υποκριτές. Οι αποκαλύψεις μιας ΜΚΟ για την αστυνομική βαρβαρότητα σε βάρος των λαθρομεταναστών που αποβιβάζονται στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου «εξέπληξαν» τους ανθρώπους των ΜΜΕ και τον πολιτικό προϊστάμενο του Λιμενικού Σώματος υπουργό Βουλγαράκη. Επρεπε να έρθουν κάποιοι από την Εσπερία, να επισκεφτούν χώρους κράτησης λαθρομεταναστών και να καταγράψουν τις καταγγελίες τους για όσα υπέστησαν, για να αρχίσουμε να συζητάμε για το πρόβλημα.

Για το πρόβλημα που όλοι γνωρίζουμε πως από τη στιγμή που η επίσημη γραμμή είναι «σφραγίστε τα σύνορα» και πως η τήρηση αυτής της γραμμής ανατίθεται σ' ένα σκληρό αστυνομικό σώμα, μόνο με βασανιστήρια και άλλες φρικαλέστητες θα συμπεριφέρονται σε ανήμπορους ανθρώπους που το μόνο που επιδιώκουν είναι κάποια στιγμή να φτάσουν στις χώρες της δυτικής Ευρώπης. Οταν ο νερόμπατος θέλει να βρει τον δουλέμπορο, για να επιδείξει επιτυχία και να πάρει γαλόνια, θα βασανίσει τους δυστυχείς που συνέλαβε για να του τον

αποκαλύψουν. Οταν ο νερόμπατος έχει ως αποστολή να σφραγίσει τα σύνορα, ει δυνατόν να μην περάσει ρουθούνι σε ελληνικό έδαφος, θα βασανίσει αυτούς που συλλαμβάνει, θα τους πετάξει στη θάλασσα, θα τους τρυπήσει την παλιόβαρκα, θα τους αφήσει με ένα κουπή, για να στείλει μήνυμα αποθάρρυνσης σε εκείνους που θέλουν να ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο. Όλα αυτά θα γίνουν -και το ξέρουμε- χωρίς να λογαριάζουμε τα ζωάδη ένστικτα που καλλιεργούνται στους ανθρώπους των κατασταλτικών μηχανισμών, που δε χάνουν ευκαιρία να τα εκδηλώσουν πά-

νω στα κορμιά ανυπεράσπιτων ανθρώπων. Αυτό τους δίνει ευχαρίστηση και το ξέρουμε.

Ξέραμε, λοιπόν, πολύ καλά τι γίνεται στον Εβρο και τα νησιά, όπως ξέραμε πολύ καλά τι γινόταν στα βορειοδυτικά μας σύνορα, όταν οι Αλβανοί περνούσαν μαζικά με λαθραίο τρόπο, αναζητώντας μεροκάμπιο στην Ελλάδα. Απλά, δεν μας συνέφερε να το συζητάμε. Λίγοι άνθρωποι, προγματικοί σγωνιστές, δίνουν τόσα χρόνια τώρα μάχη στην επαρχία, υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματα των προσφύγων, αλλά η δημοσιότητα ουδέποτε έστρεψε σ' αυ-

■ Εγγυημένα πράγματα...

Τώρα, μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι. Ο υπουργός Ναυτιλίας διέταξε ΕΔΕ, γιατί δεν διανοείται πως μπορεί να έγινουν τέτοια πράγματα από άνδρες του Λιμενικού. Φρόντισε, μάλιστα, να μας προϊδεάσει για το αποτέλεσμα. Αν αληθεύουν οι σοβαρές καταγγελίες, θα πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό. Οι άνδρες του Λιμενικού διακρίνονται για την ευαισθησία τους. Μέχρι και έρανο μεταξύ τους κάνουν για να βοηθήσουν λαθρομετανάστες! Κατά μια διαβολική σύμπτωση, υπουργός Ναυτιλίας είναι σήμερα ο Βουλγαράκης. Ο υπουργός που συγκάλυψε έως τώρα δύο μεγάλα σκάνδαλα: αυτό των υποκλοπών και αυτό της απαγωγής των Παικιστανών (o Πολύδωρας το κληρονόμησε απ' αυτόν). Βρέθηκε δηλαδή στην κατάλληλη θέση ο καταλληλότερος. Ο άνθρωπος που διαθέτει το know how τέτοιων συγκαλύψεων. Ποιοι θα καταθέσουν στην ΕΔΕ; Οι ίδιοι οι άνδρες του Λιμενικού. Ποιοι θα την κάνουν; Οι αξιωματικοί τους. Εγγύηση αντικειμενικότητας και διαφάνειας.

Εμείς το λέμε καθαρά, για μια ακόμη φορά. Ν' ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες από την Ανατολή. Να δινεται άσυλο σε όλους και διαβατήριο, για να ταξιδέψουν νόμιμα στην Ευρώπη.

Εμείς το λέμε καθαρά, για μια ακόμη φορά. Ν' ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες από την Ανατολή. Να δινεται άσυλο σε όλους και διαβατήριο, για να ταξιδέψουν νόμιμα στην Ευρώπη.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΦΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Από τις 1304 + 1 νύχτες της «χάλι μασ» -τόσες είναι από την 8/3/2004 που σεμνά και ταπεινά κυβερνάνε τα δικά μας παιδιά- αντηγράφω ένα έμμετρο απόσπασμα:

Με τον Καραμ -ανλή μπαμπά και τους σαράντα κλέφτες σας ταξιδεύω σήμερα συντρόφια μου. Κουράγιο! Μπρος, προσδεθείτε γρήγορα επάνω στις καμήλες -άστε τα μαγικά χαλιά, αυτά πάνε πακέτο μαζί με Ολυμπιακή, πετάνε μια για πάντα- από τη Μέκκα φεύγουμε και πάμε για Μεδίνα μέσα από ερήμους τροπεζών, φοίνικες σε μπαράκια οάσεις εξεγέρσεων και θύματα διαλόγων.

Ηταν που λέτε μια φορά κι έναν καιρό ένα βρόδι.

Μ' αυτό τα εργαστικά όργανε ο Μαργίνας και παρακεί ρουθούνιζε του ΥΠΕΧΩΔΕ ο σκύλος μα ο Σουφλιάς δεν άκουγε γιατί έφτιαχνε φιλέτα πλάι στη σχάρας τη φωτιά, στου μπάρμπεκιου την κάφα να τα σερβίρει πανταχού, να φάνε τα καρμένα της λαμαρίνας τα παιδιά οπου 'ταν λερωμένα απ' άσα δεν ξεπλύνανε χρήματα και μεριδια κι από τις λάσπες του ΠΑΣΟΚ, του ΚΚΕ τα σάλια.

Και τότε φάνηκαν μπροστά να έρχονται οι κλέφτες με τον Καραμ -ανλή μπαμπά πίσω λοχανιασμένο.

Και σφάξανε και φάγανε το βρόδι του Μαργίνας τον σκύλο του ΥΠΕΧΩΔΕ τον έκαναν σουβλάκια (και το σκυλί των Μπάσκερβιλ αν το 'χαν θα το τρώγων).

Μισά τα έφαγαν αυτοί, τ' άλλα μισά τα ρίξαν στην αγορά του Πειραιά να τα γυρεύει ο Μίχας ο τσίρης, ο λεβεντονιός που πιάνει τα ληγμένα σαράντα τόνους τη φορά και χιλιοί παραδίπλα την κάνουνε, γλιστράν' δειλά και πέφτουν στο πιάτο.

Εσκασε ο -ανλή μπαμπά και πρήστηκαν οι κλέφτες μα αφού φάγαν και απόφαγαν ζητήσαν ενισχύσεις.

Κι αμέσως το delivery απ' του Μπάρακτάρη τους έφερε εφτά αρνιά και δώδεκα μοσχάρια άλλα ψητά, άλλα ραγού, άλλα σύντσελή σουύβλας να φάνε και να στυλωθούν, να ζήσουν οι λεβέντες να γίνει η επανίδρυση και να φτιαχτεί το κράτος.

Κι αφού επανιδρύθηκαν πιάσανε την κουβέντα τον γόνιμο τον διάλογο που όλα αυτός τα λύνει:

- Ακούς Καραμ -ανλή μπαμπά, πασά μου και λεβέντη τι μάθαμε πως έλεγε ο Καρατζαφέρ-μπέης ομού μετά του ποιητού που τώρα ιδιωτεύει; Ο Συν έχει πυρηνικά κι ο Σύριζα πυραύλους κι αντάρτες εκπαιδεύουνε στων Ταλιμπάν τα όρη -γιατί η Λιβύη έκλεισε, το γύρισε ο Καντάφι κι αφού είδαν κι απόσιδαν στο Αφγανιστάν τροφήσαν- αλίθεια λέω, να μη χαρώ τη βίλα και το κτήμα στο νότιο Ευβοϊκό που 'φτιαξα πλάι στο κύμα. Στον Σύριζα είν' το κακό, πήγαν και στην Κορέα κι έφτιαξαν βόμβα ατομική, φτιάξαν λέει και πίτσα ατομική ήταν κι αυτή (ατομιστές κουφάλες) και τα 'φεραν στη χώρα μας, τα 'χουν στην Κουμουνδούρου!

Σαν τ' άκουσε ο -ανλή μπαμπά του γύρισαν τα μάτια πετάχτηκε απότομα κι εσκίσθη το σακάκι η κελεμπτία η μπόλικη, των δώδεκα στρεμμάτων.

- Τι λέτε ωρέ βεζήρδες; Τι λέτε γιουσουφάκια; Τι άκουσαν τ' αυτάκια μου να λέει αυτός ο Αρης

που τον ταΐζω βούτυρο, που τον ταΐζω μελί και κλέβω ρύζι απ' τον Άλλαχ, πιλάρια και λαπάδες

- γιατί δεν θέλει τα ουρί, δεν πάει με γυναίκες- του φτιάχνω πίτα αραβική με σις κεμπάπτ και σάλτσες να γίνει άντρας δυνατός γιατί 'ναι σαν καιμένο.

Μα τον Άλλαχ θα ψωνιστώ, τζιχάντ θε' να κηρύξω να επιτεθώ στους άπιστους, να τους αφολοκόψω να δώσω στους εισαγγελείς δουλειά για δέκα χρόνια.

Κι ευθύς ανέβηκε μεμιάς στ' ολόλευκό του άπι που βόγκηξε, που γκάρισε και κλάταρε απ' το φόρτο. Μπροστά έφυγε ο -ανλή μπαμπάς, ξωπίσω του οι κλέφτες

και χάθηκαν στην έρημο. Περάσαν τη Στουρνάρη ανέβηκαν τη Σόλωνος και πάνε παραμέσα στην κόλαση τη φοβερή. Κι ένας Άλλαχ γνωρίζει τι θα γενεί η ΕΥΔΑΠ το κρέας σαν θα χωνέψουν...

Μάρτυρες του -ανλή αγκτσά

Σάββατο 3/11
μουσική

Παρασκευή 9/11
κινηματογραφος

Σάββατο 10/11
θεατρο

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Σεργκέι Αϊζενστάιν

Γενική Γραμμή (το πολιό και το καινούργιο)

(Σοβιετική Ενωση, 1929)

Πιέρ Μπουργκάντ

Το διαβατήριο

από τη Θεατρική Ομάδα E.P.E.T.A.
(Είμαστε Ρεαλιστές
Επιδιώκουμε Το Αδύνατο)
ΕΝΑΡΞΗ 20:30 ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Πανηγυρισμόι κάτω από ξένες σημαίες...

Μερικές βδομάδες πριν, με αφορμή τις νίκες των πέντε ελληνικών ομάδων στο ΟΥΕΦΑ και τις αναλύσεις των έγκριτων συνάδελφων μου, ότι αυτές οι νίκες μπορεί να είναι η απαρχή για ένα καλύτερο ελληνικό πρωτάθλημα, είχαμε εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει να συνδέουμε τις συλλογικές επιτυχίες με την αναβάθμιση της ποιότητας του πρωταθλήματος. Είχαμε τονίσει τότε, ότι το κέρδος από τις νίκες είναι περισσότερο επικοινωνιακό και λιγότερο έως καθόλου πρακτικό, τονίζοντας ότι η διοίκηση της ομάδας που θα έχει μια καλή ευρωπαϊκή προείσποτη προσπαθεί κυρίως να αποκομίσει όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη από την ευνοϊκή γ' αυτή συγκυρία, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα την προσπάθεια να δημιουργηθούν οι συνθήκες για επανάληψη της, αφού στο ελληνικό ποδόσφαιρο οι παράδοντες λειτουργούν με τη λογική της αρπαχτής και όχι με τη λογική να επενδύσουν στο μέλλον.

Το περασμένο Σάββατο έτυχε να παρακολουθήσω μια ποδοσφαιρική συζήτηση που αφορούσε την πορεία της εθνικής ομάδας και την πρόκριση στην τελική φάση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος το καλοκαίρι του 2008. Επελεξαί να μη συμμετέχω στη συζήτηση, αλλά να καταγράψω τα επιχειρήματα που ακούστηκαν από τους έξι-εφτά φίλους που ήταν παρόντες. Η συζήτηση, εκτός από την αγωνιστική πορεία της Εθνικής και το ρόλο του Ρεχάγκελ σ' αυτή, έφερε σε κάποια στιγμή και στο πρωτάθλημα. Υπήρξε ομοφωνία, ότι η ποιότητά του κάθε χρόνο πέφεται, ταυτόχρονα όμως οι περισσότεροι εξέφρασαν την ελπίδα, ότι η πορεία της Εθνικής, σε συνδυασμό με τις μεταγραφές που έκαναν οι ομάδες (αναφέρθηκαν περισσότερο στον Όλυμπιακο και κατά δεύτερο λόγο στον Παναθηναϊκό), θα συμβάλλουν στη βελτίωση της εικόνας του πρωταθλήματος.

Με αφορμή, λοιπόν, τη συζήτηση αυτή, σκέφτηκα ότι θα ήταν καλό η στήλη να εξετάσει το ενδεχόμενο, οι επιτυχίες της Εθνικής να δράσουν καταλυτικά και στο πρωτάθλημα. Καταρχήν, μπαίνει το ερώτημα: αφού οι συλλογικές επιτυχίες δε βοηθούν, γιατί να παίξουν διαφορετικό ρόλο οι επιτυχίες της Εθνικής; Υπάρχει λόγος να ασχοληθούμε με το θέμα; Αν και, όπως θα δούμε στη συνέχεια, το τελικό συμπέρασμα θα είναι ότι οι επιτυχίες της Εθνικής δε θα επηρέασουν την εικόνα του πρωταθλήματος, οι δύο περιπτώσεις δεν είναι ταυτόσημες και πρέπει να τις προσεγγίσουμε με διαφορετικό τρόπο. Ανάμεσά τους υπάρχει ή, για να είμαστε περισσότερο ακριβείς, θα έπρεπε να υπάρχει, μια λεπτή κόκκινη γραμμή που τις κάνει ξεχωριστές. Οι μεγάλες ΠΑΕ είναι αθλητικές καπιταλιστικές εταιρίες που έχουν σαν πρώτο στόχο τους την εξασφάλιση μεγάλων

κερδών στους ιδιοκτήτες

τους, ενώ αντίθετα η εθνική ομάδα πρέπει να είναι πάνω από συλλογικές προτιμήσεις και επιχειρηματικά συμφέροντα και η πορεία της να αντικατοπτρίζει μια συγκροτημένη προσπάθεια που γίνεται στο ελληνικό ποδόσφαιρο για την ποιοτική αναβάθμισή του. Το πρώτο σημείο, λοιπόν, που θα πρέπει να εξετάσουμε, είναι αν στο ελληνικό ποδόσφαιρο υπάρχει αυτή η λεπτή κόκκινη γραμμή. Δυστυχώς γι' αυτούς που πιστεύουν στην ύπαρξή της, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική.

Η εθνική ομάδα αντικατοπτρίζει τη λογική που υπάρχει στο ελληνικό πρωτάθλημα, λειτουργεί με τη λογική της αρπαχτής και όχι με τη λογική της ανάπτυξης και πάνω από τα συμφέροντα του αθλήματος μπαίνουν μια σειρά από συμφέροντα των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Γιατί μπορεί η Εθνική να μην ξεπιπρεπεί τις επιχειρηματικά συμφέροντα κάποιου καπιταλιστή, εξυπηρετεί όμως τα συμφέροντα και τις προσωπικές φιλοδοξίες της εκάστοτε διοίκησης της ΕΠΟ και των μελών που την αποτρέπουν. Οσοι αποφασίζουν για τους στόχους της ομάδας λειτουργούν όπως και η πλειοψηφία των παραγόντων των ΠΑΕ, με τη θεωρία που λέει ότι τα πάντα κρίνονται από το αποτέλεσμα και τις επιτυχίες, βάζουν βραχυχρόνιους και «ρεαλιστικούς» στόχους και αποζητούν αγωνιστικές επιτυχίες που δίνουν δυνατότητα επικοινωνίας στην προσπάθεια σαν ιστόμους συνομιλητές και να ξεκινήσουν τις διαδικασίες αποκατάστασης των σχέσεων, ανάμεσα στις δύο πλευρές. Κλείνουμε την παρένθεση και θα προσπαθήσουμε να αποδείξουμε με πρακτικά παραδείγματα, ότι η διοίκηση της ΕΠΟ, από την κατάκτηση του EURO μέχρι σήμερα, λειτούργησε με τη λογική της αρπαχτής και όχι με τη λογική της μακροχρόνιας επενδύσης για την αναβάθμιση του ποδοσφαίρου μας.

Οταν το καλοκαίρι του 2004 η Εθνική κατακτούσε αναπότελχα το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, πολλοί πίστευαν ότι αυτό θα ήταν η αρχή για τη συνολική αναβάθμιση του ποδοσφαίρου μας. Η πραγματικότητα είναι όμως διαφορετική. Τι έχει αλλάξει επί της ουσίας στο ελληνικό ποδοσφαίρου; Η απάντηση είναι πολύ εύκολη. Σχεδόν τίποτα. Η εικόνα του πρωταθλήματος κάθε χρόνο χειροτερεύει, δεν βγαίνουν νέοι παίχτες, αφού δεν υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο για τη στήριξη της ποδοσφαιρικής «παραγωγικής διαδικασίας», οι ερασιτεχνικές ομάδες βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθονίας, αφού δεν καταφέρουν να αντέξουν την οικονομική κρίση, και τα τοπικά πρωταθλήματα υπολείτουργούν, αφού πολλές ομάδες κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου συμμετέχουν τυπικά και χωρίς στόχους σε αυτά ή διαλύονται μην μπορώντας να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές δεσμεύσεις τους. Δεν υπάρχουν γήπεδα για να μπορέσουν να παίξουν τα παιδιά και να δημιουργηθούν ποδοσφαιρικές ακαδημίες (τα φράγκα που υπάρχουν για το σκοπό αυτό δίνονται για να αναβαθμιστούν τα γήπεδα των ΠΑΕ και όχι για τη δημιουργία χώρων που θα αθλούνται οι ερασιτεχνικές ομάδες), η ιατρική κάλυψη των ερασιτεχνικών αγώνων είναι η στοιχειώδης

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

και το ενδιαφέρον των φιλάθλων για τα τοπικά πρωταθλήματα μειώνεται, εξαιτίας της προχερότητας και της ποιοτικής υποβάθμισής τους.

Τα φράγκα που μπήκαν στο ταμείο της ΕΠΟ χρησιμοποιήθηκαν για να πληρωθούν τα πριμ πρωταθλήματα παίχτες και τους προπονητές και για να καλυφθούν οι δεσμεύσεις που είχε αναλάβει η διοίκηση της ΕΠΟ (αφού ο Ορφανός είχε κόψει την κρατική επιχορήγηση) και ελάχιστα πήγαν για την ανάπτυξη του αθλήματος. Από το καλοκαίρι του 2004 μέχρι σήμερα, όσοι ασχολούνται με το ελληνικό ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο (για το οποίο ο Ορφανός είχε κόψει την κρατική επιχορήγηση) και ελάχιστα πήγαν για την ανάπτυξη του αθλήματος. Από το προπονητής της Εθνικής καθώς και η διοίκηση της ΕΠΟ και χρημάτισαν το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο. Ποιοίς και προπονητές είδαν τις τσέπες τους να γεμίζουν με χρήματα και να ανεβαίνει η ποδοσφαιρική τους αξία κατακόρυφα και η διοίκηση της ΕΠΟ κατάφερε να βγει νικήτρια στην κόντρα που είχε με τον Ορφανό.

Κλείνουμε με ορισμένα ερωτήματα που αφορούν το αγωνιστικό πρόσωπο της Εθνικής. Ποσού ελκυστικό είναι το ποδόσφαιρο που παίζει η Εθνική μας; Πόσοι θα καθόμασταν να δούμε έναν αγώνα της ποιότητας που μας προσφέρει, ανάμεσα σε δύο αδιάφορες για εμάς ομάδες; Νομίζω ελάχιστοι. Άλλωστε, είναι κοίνο μυστικό σε όλους μας, ότι η ομάδα κερδίζει χωρίς να παίζει μπάλα. Δεν κάνουμε όμως κριτική γιατί κερδίζει. Συμβιβάζουμε, δηλαδή, με τα συμφέροντα των πατέτων, του προπονητή, του Γκαγκάτση, της ΕΠΟ και όλων των παραπρεχόμενων γύρω από την Εθνική και αφήνουμε στην άκρη το δικό μας δικαίωμα να δούμε καλή μπάλα και ελκυστικό θέαμα. Θα πρέπει να καταλάβουμε, ότι οι προκρίσεις και οι κατακτήσεις των τίτλων λειτουργούν δυστυχώς σε βάρος των ελπίδων μας για αναβάθμιση του ελληνικού ποδοσφαίρου και για το λόγο αυτό δεν πρέπει να σκεφτόμαστε με τη λογική που μας έχουν επιβάλει, ότι πάνω από όλα είναι το αποτελέσμα. Ας έχουμε ξεκάθαρο, ότι οι επιτυχίες δεν εξυπηρετούν τις ελπίδες και τα θέλω μας και ας πάψουμε να πανηγυρίζουμε για άθλιες εμφανίσεις που συνοδεύουνται από την πρόκριση ή την νίκη. Ας απαιτήσουμε, λοιπόν, όμορφο θέαμα και θεαματικό ποδόσφαιρο, ανεξάρτητα από το αποτελέσμα.

Κος Πάπιας

■ ΜΠΕΛΑ ΤΑΡ

Ο άνθρωπος από το Λονδίνο

Διασκευή της ομώνυμης αστυνομικής νουβέλας του Ζορζ Σιμενόν από ένα σκηνοθέτη που θεωρείται στις μέρες μας γνήσιος συνεχιστής του λεγόμενου σινεμά του δημιουργού. Στην πρωτηαρχία της, ο Μπέλα Ταρ χρησιμοποιεί την ιστορία του Σιμενόν για να μιλήσει για το προσφίλες του θέμα που δεν είναι άλλο από την αποπνικτική μοναξία, τη ρουτίνα και αλλοτριώση του καθημερινού ανθρώπου.

Ο ήρωας αυτής της ταινίας, φύλακας στην προβλήτα ενός λιμανίου, μπουχτισμένος από τα πάντα, γίνεται ένα βράδυ αθέλητη μάρτυρας σ' ένα φόνο και κάτοχος ενός χρηματικού ποσού. Μετά απ' αυτό μπαίνει στο διλήμμα να βελτιώσει τη ζωή του ή να διατηρήσει την αξιοπρέπεια του. Ομως, όπως είπαμε, η ιστορία είναι ένα πρόσχημα. Ο Ταρ δεν χρειάζεται καθόμενο</

Ναι, ρε, καταλήψεις

**Φίλτατο φοιτητοκαθηγητοδασκαλονηπιαγωγοριάτο,
ιδιού το στάδιον της δόξης το λαμπρόν**

Τα λευκά κελιά υπάρχουν ακόμα

Μην είναι καιρός να απασφαλίσουμε (fuoco) για το ασφαλιστικό;

Είμαι 16άρης, μορμολύκεια, και sas gamo ta likia!

Μια ζωή τρώμε τη φόλα/ ένα δίπιτο, μία πατάτες και μία κόκα-κόλα

◆ Αι, σιχτίρ, «αγανακτισμένοι γονείς» υπουργείο, διευθυντάδες και συντρόφοια.

◆ Σιχτίρ πιλάφ, δηλαδή!

◆ Εν κρυπτώ και παραβύστω δρουν κάτι σχήματα, όπως ΣΑΣΑ (ζει ακόμα μετά από τόσα χρόνια...) και ΑΣΥΚΑ (σιγά τα σύκα...).

◆ Κείνη η έρμη η «Αριστερή Ενότητα» που φτιάχτηκε εν μίᾳ νυχτί για τις ανάγκες των φοιτητικών εκλογών τί να γίνεται άραγε; Περιμένει τις επόμενες;

◆ Βουλευτής της ΑΚΟΑ. Σιγά τα (ΑΚ)ωά. Άλλη μια φωνή της ευρωλιγουροαριστεράς στο σκυλοβούλιο.

◆ Εχετε παραπήρησε ότι όταν πρόκειται για θύματα των ναζί έχει (ξαν)αρχίσει να χρησιμοποιείται η λέξη «κοστοθάμηκαν»; Που είναι πολύ πιο ήπια από το δολοφονίθηκαν ή εξοντώθηκαν. (Πρόχειρο παράδειγμα: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ - ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ, 26/10/07, σελ.19).

◆ Τι όμορφο βιβλιοπωλείο που έχει ο (τηλεαστέρας πλέον) κ. Λαδωνής.

◆ Μας άρεσε (έως ένα σημείο) το βιβλίο του Α. Γαβριηλίδη «Η συνέχιση του εμφυλίου με άλλα μέσα».

◆ Εσεπαθώνουν σε φυλλάδιο τους («νόμιμη και αξιόπιστη ξενόγλωσση εκπαίδευση») οι φροντιστριάδες ξένων γλωσσών κα-

τά των «διδαστέρων μαθημάτων». Είναι πολλά τα λεφτά κι αυτοί θέλουν όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά...

◆ Ντάξει, δε λέμε, καλή η θεωρητική κάλυψη (περιοδικό ΔΙΑΠΛΟΥΣ, τ.21, 2007) για την «χαμένη» συνειδηση της εργατικής τάξης, αλλά ο συνδυασμός παράγοντας+συγγραφή δεν πολυαφορά την εργατική τάξη...

◆ Το περιοδικά λέγεται «Europalos urania» και στο 1ο τεύχος του (Σεπτέμβριος 2007) ασχολείται με τους «χρυσούς κανόνες του ευ αγωνίζεσθαι»: μάλλον δούλεμα σκέτο προς τους αναγνώστες είναι, αφού ένας από τους κανόνες του αγωνίζεσθαι είναι ΚΑΙ το ντοπάρισμα περί του οποίου «αποποίηση φάλου βηξ»...

◆ «Για να γλυτώσουμε το έμφραγμα, λένε οι ειδικοί, πρέπει να κόψουμε -ακόμη και με νομοθετική ρύθμιση- το κάπνισμα, ενώ οι χώροι εργασίας πρέπει να μοιραστούν γυμναστήριο, πισίνα και εστιατόριο με μενού μεσογειακής διατροφής. Μήπως γινόμαστε ανεδαφικοί; (Popular medicine, t.57). Εμείς θα ρωτούσαμε: μήπως γίνεστε γελοίοι;

◆ Βεβαίως ροκ αντί παρελάσεων, αρκεί να είναι το «ροκ των μέλλοντός μας». Γκέγκε; ◆ Περι Πλασιοτίνης: «...σε εμπιστευτική έκθεση, ο Αλβάρο ντε Σότο, συντονιστής του ΟΗΕ για την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή εξηγεί: "Μετα-

χειρίζομαστε το Ισραήλ με μεγάλη προσοχή, σχεδόν με τρυφερότητα". «Η πρωτοβουλία (σ.σ.: αριθμητική πρωτοβουλία ειρήνης) δεν προβλέπει το δικαίωμα επιστροφής των πολαιοτινών προσφύγων». Αφιερωμένα στους εγχώριους τηρητές «ίσων αποστάσεων» και στη λιγούρα τους για τον ΟΗΕ (τα αποστάσματα από Monde Diplomatique, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16-8-07).

◆ Για δε, ρε, τι γίνεται: πήραν κάτι ψηφους παραπάνω κάτι μαριούτες- λενινιστές κι άρχισαν ήδη τις εκπτώσεις (κμαξιμαλιστικά αιτήματα) περί ασφαλιστικού οι εργατικές ανάγκες). Κατά τα άλλα, αποβλέπουν σε «μέτωπο αντίστασης», όπως διακηρύσσουν μέσα από τις στήλες της προλεταρικαίας ζώνης.

◆ «Η συμφωνία έχει ήδη μετατραπεί σε νομοσχέδιο, όμως οι αριστεροί σύμμαχοι του Πρόντι, ανάμεσα τους και οι πράσινοι, ζητούν περιοστέρες εγχυήσεις για τους εργαζόμενους στο λεγόμενο Πρωτόκολλο Κοινωνικής Προνοίας». «...απαραίτητη προϋπόθεση οποιουδήποτε διαλόγου είναι η δεύτερη περιοχή στην ευρύτερη περιοχή - Παράδειγμα προς μήμηση η κινητοποίηση εργαζομένων και αρμόδιων» (από τον «Συμβασιούχο», 11-10-07, ένθετο στο ΠΟΝΤΙΚΙ, για να μην ξεχνιόμαστε). Ο συγγραφέας του σχετικού πονήματος είναι ο κ. Κ. Καμπίδης, γ.γ. του συλλόγου τελείσφορων αρχαιοφυλάκων ΙΕΚ. Λαός και Κολωνάκι, είναι το μήνυμα...

◆ «Εγκληματικά αμελή τον σχεδιασμό του πολέμου στο Ιράκ», βλέπει ο βρετανός δραματουργός Σάιμον Στήβενς. Μπράβο το παλληκάρι...

◆ Βόμβες! Εμπρηστικές! «Επικουρικές συντάξεις - δαπάνες υγείας», κραυγάζει η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26-10-07. Εκαστος στο ειδος του...

◆ Οχι άλλη επιτάχυνση, ζαλιζόμαστε! (ο κ. Τρισέ, πρόεδρος της ΕΚΤ, ζητάει να επιταχυνθούν οι μεταρρυθμίσεις).

◆ «Πώς στήνεται η ληστεία του πετρελαίου» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 26-10-07), «οι αμερικανικές επισφάλειες βαράνουν τα επιτόκια μασ» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 26-10-07): Φιλοκυβερνητική αντιπολίτευση ή πως βγαίνει λάδι η εγχώρια «κρατούσα τάξη».

◆ «Ολοι ήταν εκεί, κάνοντας το ωράριο τους...12ωρο για να υπάρξει η καλύτερη και συνεχόμενη φύλαξη, στην ευρύτερη περιοχή - Παράδειγμα προς μήμηση η κινητοποίηση εργαζομένων και αρμόδιων» (από τον «Συμβασιούχο»), 11-10-07, ένθετο στο ΠΟΝΤΙΚΙ, για να μην ξεχνιόμαστε). Ο συγγραφέας του σχετικού πονήματος είναι ο κ. Κ. Καμπίδης, γ.γ. του συλλόγου τελείσφορων αρχαιοφυλάκων ΙΕΚ. Λαός και Κολωνάκι, είναι το μήνυμα...

Βασιλης

◆ **Τι ΠΑΣΟΚ θελουμε;** Την Τρίτη 28/10 στις 8:00 το βράδυ στο Πνευματικό Κέντρο του Δ. Γαλατσίου θα συζητήσουμε για το μέλλον του ΠΑΣΟΚ. Για ένα νέο προδευτικό και ριζοσπαστικό ξεκίνημα μαζί με τον Γιώργο Παπανδρέου. Στη συζήτηση θα συμμετάχουμε και ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Τηλέμαχος Χυτήρης (Επιτροπή Στράτηγης του Γ. Παπανδρέου)

Στο τοσκ ήμουνα να πάω στη συζήτηση. Οχι, όχι για ρεπορτάζ της Κόντρας. Το καθήκον στη συγκεκριμένη περίπτωση ελάχιστα με παρότρυνε (αμφτία εξομολογημένη... που λένε οι χριστιανοί). Άλλα γιατί ήταν μεγάλη η επιθυμία μου, μεγάλη η λαχτάρα μου, να αισιύσω από κοντά τον τεράστιο λυρικό ποιητή Τηλέμαχο Χυτήρη. Οσοι έχετε την αστυχία να μη διαβάσατε ποιήματά του, σπεύσατε στα βιβλιοπωλεία (η Κόντρα, λόγω του τεράστιου λογοτεχνικού ενδιαφέροντος που έχουν, παρ' ότι είναι ένας αετός πολιτικός, έχει δημοσιεύσει μερικά. Ο Καλαμούκης στον ΣΚΑΪ παίζει ορισμένους εκπληκτικούς στήχους). Τα ποιήματα του Τηλέμαχου κυκλοφορούν σε 160 χώρες του κόσμου. Ούτε ο τελικός του Μουντιάλ έχει τέτοια παγκόσμια ζήτηση. Με μαλώνετε. Το ξέρω. Η Κόντρα είναι πολιτική εφημερίδα. Το πρώτο που έπρεπε να την ενδιαφέρει -να με ενδιαφέρει- είναι η συζήτηση για ένα νέο προδευτικό και ριζοσπαστικό ξεκίνημα με τον Γ. Παπανδρέου. Σωστά. Εχετε απόλυτο δίκιο. Η συζήτηση γι' αυτό ειδικά το θέμα ξεπερνάει σε... λυρικότητα ακόμα και τον Τηλέμαχο. Τι έχασα ο άνθρωπος!!!

◆ **ΠΑΣΟΚ ενωμένο, ριζοσπαστικό, νικηφόρο. Ολοι στην ομιλία του Ευάγγελου Βενιζέλου στο Σπόρτινγκ. Δευτέρα 29/10 ώρα 7μμ**

Οχι, εδώ δεν πήγα. Τι να κάνω, άλλωστε; Αισθητικά με απωθεί ο Μπένι. Μετά, τι ν' αισιύσω; Ανάλυση συντροφικού δικαίου; Οι ίδιοι έχουν γραμμένο το σύνταγμα στα παλαιότερα των υποδημάτων τους, εμείς δεν θα το 'χουμε; Βέβαια, ο Μπένι είναι λαμπρός συντροφικού δικαίου. Ρωτήστε και τη Φώφη. Κάπι λέει πως ξέρει αυτή. Εκτός αν το συντροφικό μαχαίρωμα ήταν λόγω του ότι η Φώφη είναι με το προδευτικό και ριζοσπαστικό ΠΑΣΟΚ. Άλλα αφού δοι είναι με το ριζοσπαστικό ΠΑΣΟΚ, γιατί δεν ενώνονται δοι πάνω στο ριζοσπαστισμό να τελειώνουμε; Διότι, αγαπητοί σύντροφοι, όλο περιεχόμενο δίνει ο ένας στην έννοια ριζοσπαστισμός, όλο ο άλλος, όλο η άλλη, όλο ο άλλος και πάρε λέγοντας. Δε μασάνει ο ΠΑΣΟΚοι από ορθή απόδοση των πολιτικών όρων. Εχουν πάρει κούρσα τα πάντα. Σοσιαλισμός, κράτος πρόνοιας, ισότητα, δικαιοσύνη, ανεξαρτησία, ελευθερία. Στον ριζοσπαστισμό θα κολλήσουν; Αλίμονο.

◆ **Εκδήλωση-συζήτηση. Τα καθήκοντα της αριστεράς στις νέες πολιτικές συνθήκες. 22/10 Αιθουσα Πνευματικού Κέντρου Γαλατσίου**

Μια κι ο λόγος για το βιασμό των πολιτικών όρων από το ΠΑΣΟΚ, να τεράσουμε σ' αυτούς που υπερασπίζονται με πάθος το πραγματικό περιεχόμενο των όρων. Ενας από αυτούς είναι και ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης. Οχι, δεν είναι ποιητής. Είναι ένας καθαρός αριστερός σοσιαλδημοκράτης. Τον χαίρονται κ

Με ολοσέλιδη πληρωμένη μανακοίνωσή της στις εφημερίδες της προηγούμενης Κυριακής, η εταιρία S&B προσπαθεί ν' ανατρέψει το σε βάρος της κλίμα, μετά το πρόστιμο που της επέβαλε το ΥΠΕΧΩΔΕ για «περιβαλλοντικές παραβάσεις» στη Μήλο. Μιλά για «κινήσεις εντυπωσιασμού» του υπουργείου και της δημόσιας διοίκησης και βάζει ορισμένα ερωτήματα, εκφράζοντας ταυτόχρονα και τη δική της άποψη: «επτά άλληθεις για το ζήτημα». Αν διαβάσει κανείς προσεκτικά την ανακοίνωση της εταιρίας, θα διαπιστώσει ότι προσπαθεί να δώσει τον τόνο στο τυπικό του ζητήματος: διαθέτει 54 άδειες, έχει εκπονήσει μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που «έχουν εγκρίνει οι αρμόδιες αρχές της πολιτείας κλπ». Επί της ουσίας του ζητήματος, που είναι οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία από τη λειτουργία της επιχείρησης, διακηρύσσονται ορισμένα γενικόλογα, όπως ότι είναι μια εταιρία με «αποδειγμένη περιβαλλοντι-

διάθεσης σκόνης περιλήπτη και αυτή απαντά ότι ουδέποτε τους ζητήθηκε η έκδοση άλλης άδειας, πέραν εκείνης που αφορά στη διαχείρισή του ως υγρού απόβλητου. Ολό το περιεχόμενο του κειμένου και η λογική των επιθεωρητών του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν ξεφεύγει από' αυτή τη στενή αντιληψη των άδειοδοτήσεων και δε βοηθά τον αναγνώστη να βγάλει κάποιο οιβάρο συμπέρασμα που να αφορά την περιβαλλοντική συμπεριφορά των εγκαταστάσεων της επιχείρησης. Αντίθετα, η έκθεση των Επιθεωρητών Υγείας είναι πολύ σημαντική, γιατί δίνει ποιοτικά χαρακτηριστικά για τις επιπτώσεις τόσο στο περιβάλλον όσο και στη δημόσια υγεία από τη λειτουργία των εγκαταστάσεων. Οι παραβάσεις στην ισχύουσα νομοθεσία συνοδεύονται και με την καταγραφή συγκεκριμένων ενεργειών που έπρεπε να έχουν προγραμματοποιηθεί και δεν έγιναν. Δεν προβάλλεται τόσο η τελική απόφαση χορήγησης της άδειας όσο η διαδικασία που θα έπρεπε να τηρηθεί για να μην

γάλανα νερά της Μήλου αντικρίζει τη θολούρα που προκαλούν τα απόβλητα της εταιρίας με τις τόσο «υψηλές αξίες».

Πάμε παρακάτω. Οι επιθεωρητές σημειώνουν, ότι κατά τη διάρκεια της επισκεψής τους στις εγκαταστάσεις στο Τσιγκράδο και την πέριξ αυτού περιοχή υπήρχε έντονη παρουσία σκόνης. Εξαιτίας αυτής της κατάστασης, κάθε χρόνο δημιουργούνται εκαποντάδες οφθαλμολογικά περιστατικά (έξι σώμα), κυρίως τους θερινούς μήνες. Επίσης, σύμφωνα με την άποψη του διευθυντή του Κέντρου Υγείας Μήλου, ο περδίτης προκαλεί πνευμονική ίνωση. Δηλαδή, προκαλεί καταστροφή του πνεύμονα και στη συνέχεια θάνατο.

Τι τους ενδιαφέρουν τους υπεύθυνους της εταιρίας όλ' αυτά; Αυτοί ισχυρίζονται ότι έχουν αποκτήσει νόμιμα όλες τις άδειες και έτοι μπορούν να κάνουν ότι θέλουν. Η «ανάπτυξη» γ' αυτούς είναι το παν, ενώ η καταστροφή του περιβάλλοντος και η υγεία των ανθρώπων δεν μετράνε. «Η πα-

Βούδια.

◆ Στη μελέτη που εγκρίθηκε αναφέρεται ότι μια φορά το μήνα λαμβάνεται δείγμα από σημείο ένα μέτρο περίπου πριν η απορροή συναντήσει το θαλάσσιο κύμα. Ομως, δεν υπάρχει φρεάτιο δειγματοληψίας στον ογωγό στη θέση Βούδια, που είναι υποχρέωση της εταιρίας, και επίσης δεν έχει δημιουργηθεί ευχερής και ασφαλής πρόσβαση στην απόληξη του ογωγού διάθεσης στο κύμα.

◆ Στη μοναδική διενεργηθείσα δειγματοληψία από τη Διεύθυνση Υγείας, που αναλύθηκε στα εργαστήρια του ΕΚΘΕ, δεν γίνεται αναφορά στη διάμετρο των διατιθέμενων κλασμάτων υπέρλεπτου περιλίτη. Δηλαδή, προκαλεί καταστροφή του πνεύμονα και στη συνέχεια θάνατο.

◆ Στη μοναδική διενεργηθείσα δειγματοληψία από τη Διεύθυνση Υγείας, που αναλύθηκε στα εργαστήρια του ΕΚΘΕ, δεν γίνεται αναφορά στη διάμετρο των διατιθέμενων κλασμάτων υπέρλεπτου περιλίτη. Δηλαδή, προκαλεί καταστροφή του πνεύμονα και στη συνέχεια θάνατο.

Απλά μαθήματα εκμετάλλευσης

Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ, που δημοσιεύτηκαν μέσα στη βδομάδα, ο δείκτης εγχώριας αγοράς για το μίνια Σεπτέμβριο του 2007 σημείωσε αύξηση κατά 4,4%, ενώ ο δείκτης τιμών εξωτερικής αγοράς σημείωσε αύξηση 2,9%. Μιλάμε για τιμές παραγωγού βιομηχανίας, δηλαδή για βιομηχανικά εμπορεύματα που παράγονται στην Ελλάδα.

Αυτοί οι δείκτες, σε απλά ελληνικά, μας λένε ότι τα ίδια εμπορεύματα πουλιούνται στην Ελλάδα ακριβότερα σε σχέση με τις τιμές που πουλιούνται στο εξωτερικό. Πώς γίνεται αυτό; Απλούστατα, δεν ασκείται κανένας έλεγχος στους βιομηχανους, που καθορίζουν τις τιμές σύμφωνα με τις διαθέσεις τους. Χρηματοδοτούν τις εξαγωγές τους, για να είναι ανταγωνιστικοί και να κατακτούν ξένες αγορές, πουλώντας ακριβότερα στο εσωτερικό, όπου η αγορά ελέγχεται μονοπωλιακά απ' αυτούς.

Το πρώτο σχόλιο που θα έκανε κάποιος είναι πως όταν μιλάμε για πληθωρισμό στην Ελλάδα μιλάμε για πληθωρισμό κερδών και όχι για πληθωρισμό που τροφοδοτείται από τους μισθούς, όπως υποστηρίζουν οι διάφοροι Γκαργκάνηδες. Ομως εμείς θα το πάμε λίγο βαθύτερα.

Επειδή όταν μιλάμε για τη βιομηχανία του ελληνικού καπιταλισμού μιλάμε σχεδόν αποκλειστικά για προϊόντα πλατιάς κατανάλωσης (η παραγωγή μέσων παραγωγής υστερεί αφάνταστα σε σχέση με τις χώρες του μονοπωλιακού καπιταλισμού), η διακύμανση των τιμών παραγωγού βιομηχανίας επηρεάζει άμεσα την αξία της εργατικής δύναμης. Η αξία της εργατικής δύναμης είναι το σύνολο των μέσων κατανάλωσης που χρειάζεται για να συντηρηθεί η εργατική οικογένεια, για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά.

Ομως, η τιμή της εργατικής δύναμης, δηλαδή ο μισθός εργασίας, είναι το μόνο προϊόν που παραμένει ουσιαστικά σε διατίμου. Ετσι, με το παιχνίδι των αυξήσεων των τιμών των βιομηχανικών εμπορευμάτων πάνω από την αξία τους (γιατί βέβαια οι τιμές πώλησης στο εξωτερικό δε μπορεί να είναι κάτω από την αξία των παραχθέντων εμπορευμάτων) οι καπιταλιστές καταφέρνουν να αυξήσουν το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, χωρίς να αλλάξει κανένα από τα παραγαγκότητα, εντατικότητα και στο τέλος μειώνεται ή ακυρώνεται από το δικαστήριο. Εκεί η αντιπαράθεση θα γίνει στο επίπεδο των αδειοδοτήσεων. Και όταν «η αλήθεια αποκατασταθεί», η εταιρία θα συνεχίσει να ρυπαίνει χωρίς κανένα πρόβλημα. Ετσι θελεί βέβαια και το υπουργείο. «Το παρχνίδι είναι στημένο και το ξέρετε», λέει ο ποιητής. Διότι αν ήθελε το υπουργείο πραγματικά να επιβάλει ποινή, γιατί δεν απαιτεί τη διακοπή της λειτουργίας, μέχρις ότου αποκατασταθούν όλοι οι περιβαλλοντικοί όροι; Άλλα πώς είναι δυνατόν ένα υπουργείο των καπιταλιστών να θέξει τους καπιταλιστές;

Στην πράξη, βέβαια, τα πράγματα είναι πιο σύνθετα. Εκτός από την κερδοσκοπία με τις τιμές, έχουμε και αύξηση της παραγωγής ανά εργάτη, κυρίως με αύξηση στην εντατικότητας της εργασίας και δευτερεύοντας με βελτίωση της διαδικασίας της παραγωγής, που απαιτεί επενδύσεις σε σταθερό κεφάλαιο. Ετσι, η εργατική τάξη είναι πολλαπλά χαμένη. Οι καπιταλιστές αποσπούν απ' αυτή και περισσότερη απόλυτη υπεραξία (με τη μείωση του μισθού εργασίας σε σχέση με την αξία της εργατικής δύναμης) και περισσότερη σχετική υπεραξία (με τις ιδροκοπικές μεθόδους στη δουλειά).

Και όμως, το σύστημα υποστηρίζει ότι οι έλληνες εργάτες αμείβονται υπερβολικά, ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ετοιμάζεται να προσέλθει σε ένα νέο γύρο συλλογικών διαπραγματεύσεων, για να πουλήσει για μια φορά ακόμη στο κεφάλαιο τις ανάγκες των εργατών, όπως κάνει συστηματικά εδώ και χρόνια. Πώς να μη καλπάζουν μετά τα κέρδη;

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΑΠΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

